

اتاق مشترک بازرگانی ایران و هند

IRAN-INDIA Chamber of Commerce

بولتن خبری اتاق مشترک بازرگانی ایران و هند

فروردین ماه ۱۴۰۴

هند برای کاهش وابستگی به واردات لیتیوم وارد معامله ۶۰۰ میلیون دلاری می‌شود

۱۰ فروردین - اقتصاد آنلاین

هند برای تامین ماده اولیه کلیدی خودروهای برقی گامی بلند برداشت؛ چهار شرکت دولتی این کشور برای خرید بخشی از معادن لیتیوم استرالیا به ارزش ۶۰۰ میلیون دلار وارد مذاکره با شرکت شیلیایی SQM شدند.

چهار شرکت دولتی هند در حال مذاکره با شرکت معدنی شیلیایی SQM هستند تا ۲۰ درصد از سهام دو پروژه لیتیوم این شرکت در استرالیا را با ارزشی بالغ بر ۶۰۰ میلیون دلار خریداری کنند. به گفته منابع آگاه، این اقدام به عنوان بزرگ‌ترین تلاش دهلی‌نو برای تأمین لیتیوم، فلزی کلیدی در تولید باتری‌های خودروهای برقی، محسوب می‌شود.

در این مذاکرات، شرکت دولتی "خانیش بیدش ایندیا لیمیتد (KABIL)" با همکاری "کول ایندیا"، "اوایل ایندیا" و "او ان جی سی ویدش" حضور دارند تا سهمی در پروژه‌های "مونت هالند" و "آندوور" واقع در غرب استرالیا به دست آورند. این پروژه‌ها بخشی از برنامه هند برای کاهش وابستگی به واردات لیتیوم و تقویت زنجیره تأمین انرژی پاک این کشور است، در حالی که تقاضای جهانی برای این ماده معدنی به دلیل رشد سریع صنعت خودروهای برقی رو به افزایش است.

منابع آگاه تأکید کرده‌اند که این معامله هنوز در مراحل اولیه قرار دارد و نیازمند تأییدات قانونی و توافقات نهایی است. این اقدام همچنین در راستای سیاست‌های دولت هند برای تقویت حضور در بازارهای بین‌المللی منابع معدنی استراتژیک انجام می‌شود.

با توجه به رقابت جهانی فزاینده برای لیتیوم، موفقیت این معامله می‌تواند موقعیت هند را در صنعت انرژی‌های نوین تقویت کند. با این حال، هرگونه تأخیر یا ناکامی در مذاکرات ممکن است این کشور را در برابر رقبایی مانند چین آسیب‌پذیرتر کند. جزئیات بیشتر این توافق هنوز اعلام نشده و مذاکرات همچنان ادامه دارد.

ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری ایران و هند برای تحقق شعار سال در حال احصاء است

۱۰ فروردین - ایرنا

رئیس فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری مجلس شورای اسلامی با اعلام برنامه‌های این فراکسیون برای سرمایه‌گذاری در تولید گفت: ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری مشترک ایران و هند برای تحقق شعار سال ۱۴۰۴ در حال احصاء است.

رضا حاجی‌پور روز یکشنبه (۱۰ فروردین ماه) درباره برنامه‌های این فراکسیون در راستای تحقق شعار سال ۱۴۰۴ به خبرنگاران گفت: با توجه به نامگذاری سال ۱۴۰۴ مبنی بر «سرمایه‌گذاری برای تولید» از سوی مقام معظم رهبری، اهمیت فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری مجلس دو چندان شده و از مهم‌ترین و تخصصی‌ترین فراکسیون‌ها به شمار می‌رود.

رئیس فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری مجلس شورای اسلامی با تاکید بر اینکه این فراکسیون می‌تواند نقش بسزایی در تحقق شعار سال ۱۴۰۴ و پیگیری موضوعات مختلف در این حوزه در قوه مقننه ایفا کند، گفت: برنامه‌ریزی‌های مختلفی انجام شده و با هماهنگی مراجع ذی صلاح در این حوزه و مشارکت و همکاری اصناف، اتحادیه‌ها، سرمایه‌گذاران بخش خصوصی و دولتی تلاش خواهیم کرد تا تسهیل‌گری در حوزه قانون‌گذاری، کاهش بوروکراسی‌های اداری و تحقق شعار سال محقق شود.

حاجی‌پور با بیان اینکه برای تحقق شعار سال باید اقدامات مختلفی در حوزه کسب و کار انجام شود، افزود: ضروری است با رفع موانع قانونی، مردم به فعالیت در این حوزه ترغیب شوند تا مشارکت مردم و بخش خصوصی در مسیر سرمایه‌گذاری‌های خرد و کلان در حوزه تولید و خدمات، افزایش یابد.

وی با اشاره به همراهی با حسین افشین معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان رئیس جمهور در سفری به کشور هند، عنوان کرد: در طول این سفر، ظرفیت‌های اقتصادی مشترک دو کشور در حوزه‌های فناوری و نوآوری

احصاء و پتانسیل‌های موجود دو کشور بررسی شد و امیدواریم که با همکاری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان رئیس‌جمهور و دستگاه‌های ذی صلاح و همچنین حمایت‌های مجلس شورای اسلامی بتوانیم در حوزه سرمایه‌گذاری بیش از پیش فعال شویم.

رئیس فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری مجلس تاکید کرد: هندوستان در حوزه فناوری‌های نوین، فناوری اطلاعات و ارتباطات، هوش مصنوعی و همچنین اقتصاد دیجیتال همانند جمهوری اسلامی ایران، پویا است و باید بتوانیم از ظرفیت‌های این کشور به نحو مطلوب بهره‌مند شویم.

تدوین برنامه راهبردی فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری مجلس

محمد انور بجازرهی، سخنگوی فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری مجلس شورای اسلامی نیز با اشاره به اینکه برنامه راهبردی این فراکسیون آماده شده است، گفت: انشاءالله به زودی برنامه‌ریزی بلندمدت در حوزه تسهیل تجارت و رفع موانع سرمایه‌گذاری با نگاه ویژه به ظرفیت مناطق آزاد و ویژه اقتصادی و همچنین بازارچه‌های مرزی، مدنظر قرار می‌گیرد و در راستای جذب هرچه بیشتر سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، گام برداریم داشت.

تشکیل کمیته‌های تخصصی سرمایه‌گذاری در دستورکار

همچنین سهیل یحیی‌زاده، دبیر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی فراکسیون تسهیل تجارت و سرمایه‌گذاری مجلس با بیان اینکه تشکیل کمیته‌های تخصصی در بخش‌های مختلف با تایید و تصویب اعضای فراکسیون و هیات ریسه در حال آماده‌سازی است، اعلام کرد: برنامه راهبردی فراکسیون با همکاری اصناف، اتحادیه‌ها، بخش خصوصی و دولتی در حوزه‌های مختلف در حال آماده‌سازی است و شاهد تشکیل کمیته‌های تخصصی فراکسیون در بخش‌های اقتصاد دیجیتال، کشاورزی، انرژی و سایر حوزه‌ها خواهیم بود.

هزینه سفر به هند در سال ۲۰۲۵

۹ فروردین – بازار

تابه حال به این فکر کرده‌اید که با چه بودجه‌ای می‌شود به هند سفر کرد؟

تابه حال به این فکر کرده‌اید که با چه بودجه‌ای می‌شود به هند سفر کرد؟ آیا سفر به هند یکی از شگفت‌انگیزترین کشورهای آسیا، فقط برای کسانی است که می‌خواهند هزینه زیادی صرف کنند یا کسانی که به دنبال سفر اقتصادی هستند هم می‌توانند از آن لذت ببرند؟ اگر شما هم در حال برنامه‌ریزی برای سفر به هند هستید و نمی‌دانید دقیقاً چه مقدار هزینه باید کنار بگذارید، جای درستی آمده‌اید. در این راهنمای جامع، قرار است با بررسی جزئی اما مختصر هزینه‌های اصلی سفر به هند از بلیط پرواز گرفته تا اقامت، خوراک، حمل‌ونقل، ویزا و حتی سیم‌کارت به شما کمک کنیم تا با دید باز و برنامه‌ای حساب‌شده سفر خود را بچینید. اگر بودجه محدودی دارید یا به دنبال گزینه‌های اقتصادی هستید، این محتوا دقیقاً همان چیزی است که باید بخوانید.

هزینه ویزای هند

هزینه ویزای هند بسته به نوع درخواست و روش صدور آن متفاوت است. در تورهای هند، معمولاً هزینه ویزا به همراه هزینه‌های تور هند پرداخت می‌شود. اما در صورتی که درخواست ویزا به صورت انفرادی باشد، هزینه‌ها به نوع ویزا و روش صدور بستگی دارد. در حال حاضر، امکان دریافت ویزای الکترونیکی هند برای شهروندان برخی کشورها از جمله ایران وجود ندارد، بنابراین متقاضیان باید هزینه ویزای لیبلی هند را دریافت کنند. قیمت معمول ویزای هند حدود ۱۷۰ دلار می‌باشد.

هزینه عوارض خروج از کشور برای سفر به هند

برای سفر به هند، مسافران ایرانی باید هزینه عوارض خروج از کشور را پرداخت کنند. پرداخت این عوارض بخشی از هزینه‌های سفر است که باید قبل از ترک کشور انجام شود. این هزینه بسته به تعداد سفرهای سیاحتی به شرح زیر است:

اولین سفر سیاحتی: مبلغ ۶۷۵ هزار تومان

سفر سیاحتی دوم: مبلغ یک میلیون و دوازده هزار و پانصد تومان

سفر سیاحتی سوم: مبلغ یک میلیون و سیصد و پنجاه هزار تومان تعیین شده است.

هزینه پرواز به هند

هزینه بلیط پرواز به هند تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار دارد که می‌تواند باعث تغییرات قابل توجهی در قیمت‌ها شود. این عوامل شامل روز سفر، میزان تقاضای مسافران، نوع ایرلاین، فاصله مبدأ تا مقصد، کلاس پروازی، نوع بلیط (سیستمی یا چارتری)، کلاس نرخ و زمان خرید بلیط است. به همین دلیل، برای برنامه‌ریزی دقیق سفر و

مدیریت هزینه‌ها، توصیه می‌شود که بلیط خود را در زمان مناسب خریداری کرده و گزینه‌های مختلف را بررسی کنید تا بهترین قیمت را پیدا کنید.

هزینه اقامت در هند

هزینه اقامت در هند بسته به نوع محل اقامت و شهر انتخابی می‌تواند متفاوت باشد. در هتل‌های اقتصادی با امکانات پایه، هزینه‌ها معمولاً بین ۱۶۰۰ تا ۳۳۰۰ روپیه (۲۰ تا ۴۰ دلار) برای هر شب است. برای اقامت در هتل‌های میان‌رده با امکانات راحت‌تر، هزینه‌ها در حدود ۴۰۰۰ تا ۸۰۰۰ روپیه (۵۰ تا ۱۰۰ دلار) برای هر شب می‌باشد. اگر به دنبال تجربه‌ای لوکس‌تر باشید، هتل‌های با خدمات پیشرفته و امکانات بالا هزینه‌ای از ۸۰۰۰ روپیه (۱۰۰ دلار) یا بیشتر برای هر شب دارند. همچنین برای کسانی که به دنبال اقامت ارزان‌تر هستند، هاستل‌های اقتصادی گزینه‌هایی مناسب با هزینه‌ای بین ۵ تا ۱۵ دلار (حدود ۴۰۰ تا ۱۲۰۰ روپیه) برای هر شب فراهم می‌کنند.

هزینه خورد و خوراک در هند

هزینه غذا در هند بسته به نوع مکان و رستوران بسیار متغیر است. از غذاهای خیابانی با قیمت‌های ارزان تا رستوران‌های لوکس با قیمت‌های بالاتر، هند گزینه‌هایی برای تمام سلیقه‌ها و بودجه‌ها ارائه می‌دهد. غذاهای خیابانی معمولاً ارزان و لذیذ هستند، درحالی‌که رستوران‌های محلی و میان‌رده غذاهایی باکیفیت متوسط و هزینه مناسب ارائه می‌دهند. برای کسانی که به دنبال تجربه‌ای لوکس‌تر هستند، رستوران‌های گران‌قیمت با منوی متنوع و خدمات عالی در دسترس هستند.

هزینه بازدید از جاهای دیدنی هند

هزینه‌های مربوط به بازدید از جاذبه‌های گردشگری در هند می‌تواند به طور قابل‌توجهی متفاوت باشد و بسته به مکان، نوع جاذبه و فصل سفر تغییر کند. جاذبه‌هایی مانند تاج‌محل، قلعه سرخ و هوا محل معمولاً ورودی دارند، درحالی‌که بسیاری از معابد و فستیوال‌های مذهبی رایگان هستند. همچنین، برای بازدید از مکان‌های خاص و شرکت در تورهای سافاری یا فعالیت‌های خاص مانند پروازهای تفریحی و ورزش‌های آبی، ممکن است هزینه‌های اضافی وجود داشته باشد. به‌طور کلی، هزینه‌های ورود به جاذبه‌های دیدنی در هند نسبت به بسیاری از کشورهای دیگر مقرون‌به‌صرفه است، اما با توجه به انتخاب‌های مختلف، باید بودجه کافی برای بازدید از مکان‌های خاص و فعالیت‌های تفریحی اختصاص دهید.

هزینه حمل و نقل در هند

هند با سیستم حمل و نقل وسیع خود، گزینه‌های مختلفی برای سفرهای درون‌شهری و بین‌شهری ارائه می‌دهد. در سفرهای درون‌شهری شما می‌توانید از تاکسی، ریکشا، مترو یا اتوبوس استفاده کنید که هزینه‌های متفاوتی دارند و بسته به نوع وسیله نقلیه و مسافت تغییر می‌کنند. برای سفرهای بین‌شهری نیز گزینه‌هایی چون قطار، اتوبوس‌های بین‌شهری و پروازهای داخلی در دسترس هستند که قیمت‌های آنها بسته به نوع وسیله نقلیه و مسیر نیز متفاوت است. به‌طور کلی، حمل و نقل در هند نسبت به بسیاری از کشورهای دیگر مقرون به‌صرفه است و گزینه‌های اقتصادی بسیاری برای مسافران وجود دارد.

هزینه خرید سیم‌کارت در هند

برای مسافران خارجی، هزینه سیم‌کارت گردشگری هند به طور معمول مقرون به‌صرفه است و گزینه‌های مختلفی برای انتخاب وجود دارد. پکیج‌های محبوب از اپراتورهای معروف مانند Airtel، Jio و Vodafone شامل اینترنت روزانه به همراه تماس‌های محلی و بین‌المللی هستند. به‌عنوان مثال، پکیج ۲۸ روزه از Airtel یا Jio با ۱٫۵ تا ۲ گیگابایت اینترنت روزانه، هزینه‌ای معادل ۴ دلار دارد. همچنین پکیج‌های طولانی‌تر، مانند پکیج ۸۴ روزه Jio با ۲ گیگابایت اینترنت روزانه، حدود ۹ دلار هزینه دارند. این پکیج‌ها گزینه‌ای اقتصادی برای اتصال اینترنتی در طول سفر به هند هستند.

هزینه سفر به هند با تور

سفر به هند با تور به‌ویژه برای کسانی که می‌خواهند تجربه‌ای راحت و کم‌دردسر داشته باشند، گزینه‌ای مناسب است. تور هند شامل تمامی خدمات ضروری از جمله بلیط پرواز، اقامت، ویزا، بیمه، ترانسفر و گشت‌های شهری می‌شوند، که باعث می‌شود هزینه‌ها کمتر و برنامه‌ریزی سفر راحت‌تر شود. قیمت تور هند بسته به نوع خدمات و زمان سفر متفاوت است، اما معمولاً با هزینه‌ای معقول می‌توانید تجربه‌ای خاطره‌انگیز از هند را داشته باشید. اگر به دنبال کاهش هزینه‌ها هستید، انتخاب فصل‌های کم‌طرفدار یا اقامت در هتل‌های میان‌رده می‌تواند کمک کند تا سفری مقرون به‌صرفه‌تر تجربه کنید. سفر به هند با تور، علاوه بر هزینه‌های مناسب، با تسهیلاتی که فراهم می‌کند، شما را از دغدغه‌های رزرو و برنامه‌ریزی رها می‌کند و تجربه‌ای لذت‌بخش و بی‌دغدغه به شما ارائه می‌دهد.

جمع‌بندی

سفر به هند تجربه‌ای شگفت‌انگیز و مقرون به‌صرفه می‌تواند باشد، به شرطی که با برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت هزینه‌ها اقدام کنید. از اقامتگاه‌های اقتصادی و رستوران‌های خیابانی گرفته تا انتخاب تورهای متنوع، هند گزینه‌هایی مناسب برای هر نوع بودجه‌ای ارائه می‌دهد. هزینه‌های مختلف از بلیط پرواز و اقامت تا هزینه‌های

خورد و خوراک، جاذبه‌ها و حمل و نقل، همه قابل تنظیم بر اساس نیاز و اولویت‌های شما هستند. با انتخاب فصل‌های کم‌طرف‌دار و استفاده از امکانات عمومی و خدمات اقتصادی‌تر، می‌توانید سفر خود را به هند با هزینه‌ای معقول و تجربه‌ای به‌یادماندنی داشته باشید.

نشانه‌های ضعف اقتصاد جهانی، بازار سهام هند را لرزاند

اکو ایران - ۹ فروردین

در روز جمعه، بازار سهام در هند کاهش یافت، زیرا نگرانی‌های مرتبط با تعرفه‌ها و اعلام نشدن اخبار مهم درباره تورم در ایالات متحده باعث نگرانی سرمایه‌گذاران شد.

یک رویه قوی‌تر در بازار کمک کرد زیرا داده‌ها نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاران خارجی در جلسه ششم روز پنجشنبه، سهام هند را خریداری کرده‌اند و با خرید خالص، رکورد بالاترین خرید روزانه خود را در سال ۲۰۲۵ ثبت کردند.

افت قیمت دلار به دلیل کاهش بازده و افزایش خطرات تجاری در بازارهای جهانی باعث نگرانی شده است. تحلیلگران معتقدند که تهدیدهای تعرفه‌های ترامپ ممکن است منجر به اختلال در تجارت بین‌المللی و افزایش تورم در سطح محلی گردد.

مودی هشدار داده است که تعرفه‌های جدید و کاهش مالیات می‌تواند کسری ایالات متحده را گسترش دهد و خطر کاهش اعتبار را افزایش دهد.

مقامات فدرال رزرو در حال ارسال مخلوط سیگنال‌ها به عنوان سیاست پولی به عنوان خطرات تورم تجارت است. نخست‌وزیر کانادا، مارک کارنی روز پنجشنبه اعلام کرد که دوره روابط عمیق اقتصادی و امنیتی با ایالات متحده "به پایان رسیده است"، افزود: معاملات تجاری آینده چیزها را به روشی که می‌کردند باز نمی‌گرداند.

در میان عدم اطمینان زیاد در مورد چشم انداز نرخ بهره و رشد ، بازارها اکنون در انتظار جهت انتشار سنج تورم ترجیحی فدرال رزرو بعداً در روز هستند و تعرفه های متقابل ایالات متحده قرار است در تاریخ ۲ آوریل به مرحله اجرا درآید. تمرکز در جلسه تجارت ایالات متحده و هندوستان نیز بود که از چهارشنبه آغاز شد و روز شنبه به پایان می رسد.

این شامل مذاکرات در مورد توافق نامه تجاری دو جانبه بین دو کشور است. مذاکرات برای معامله تجاری به خوبی پیش می رود و ضمن حمایت از منافع داخلی ، هر دو کشور برای “خیر” خواهد بود.

در حال حاضر در بورس هند، معاملات متقلب بود و شاخص BSE Sensex با کاهش ۱۹۱،۵۱ امتیاز یا ۰،۲۵ درصد به مقدار ۷۷،۴۱۴،۹۲ رسید. همچنین، شاخص NSE با ۷۲،۶۰ امتیاز یا ۰،۳۱ درصد افزایش یافت و به ۲۳،۵۱۹،۳۵ رسید.

در این بازار همچنین شاخص های BSE و شاخص های کوچک کاهش یافتند. بیشترین افتنده ها شامل شرکت هایی همچون Mahindra & HCL Technologies ،Maruti Suzuki India ،Infosys ،Zomato و Mahindra و Indusind Bank با ۲-۴ درصد کاهش در ارزش بودند.

گزارش شامخ جهانی صنعت نشان می دهد،

رونق صنعت جهان با تکیه بر هند و اندونزی

۱۱ فروردین - اکو ایران

شاخص مدیران خرید بخش صنعت جهان در ماه گذشته میلادی (فوریه) به عدد ۵۰،۶ رسید و با این شرایط شاهد خروج این بخش از رکود بوده ایم.

براساس گزارش شامخ جهانی بخش صنعت (PMI)، شاخص شامخ بخش صنعت در ماه فوریه از مرز رونق و رکود عبور کرد و به بالاترین سطح ۸ ماهه خود رسید و با این شرایط رونق نسبی به بنگاه های صنعتی در دنیا بازگشت،

عدد شامخ بخش صنعت در ژانویه ۵۰,۱ ثبت شده بود که با این شرایط می‌توان گفت در فوریه عدد این شاخص رشدی ۵ واحدی داشته است.

در بررسی شاخص مدیران خرید، اگر عدد شاخص بیش از ۵۰ باشد، نشان‌دهنده این است که اقتصاد از رکود خارج شده، اما اگر عدد شاخص زیر عدد ۵۰ باشد به معنی قرار گرفتن اقتصاد در مسیر انقباض و رکود است که با توجه به عدد به دست آمده در ماه گذشته میلادی می‌توان گفت صنعت جهان از رکود خارج شده است.

براساس گزارش شاخص مدیران خرید که از سوی اتاق بازرگانی ایران منتشر شده است، رشد تولید جهانی با تقویت رشد تولید و سفارشات جدید سرعت بیشتری پیدا کرد، از سوی دیگر ارزیابی‌ها نشان می‌دهد خوش‌بینی کسب‌وکارها به بالاترین حد خود در نه ماه گذشته رسیده و از طرفی قیمت نهاده‌ها و تورم قیمت فروش شتاب گرفته است.

با به توجه گزارش منتشر شده این پرسش مطرح می‌شود که کدام کشورها بیشترین اثرگذاری را در شاخص مدیران خرید بخش صنعت رقم زده‌اند؟ ارزیابی‌ها نشان می‌دهد شاخص مقدار تولید در ماه فوریه «هند»، «اندونزی»، «برزیل» و «ایالات متحده» بالاترین شاخص PMI را ثبت کرده‌اند و شاخص PMI چین هم بهبود یافته است، روند بهبود در این کشورها در حالی ثبت شده که کاهش‌هایی در «منطقه یورو»، «ژاپن» و «بریتانیا» گزارش شده است.

رونق تولید آیفون در هند؛ افزایش دو برابری در سال جاری

۱۲ فروردین - زومیت

اپل در یک اقدام استراتژیک و به منظور کاهش وابستگی خود به چین، قصد دارد تولید آیفون در هند را در سال جاری میلادی به بیش از دو برابر افزایش دهد.

این تصمیم مهم، که با آزمایش‌های فاکسکان برای تضمین کیفیت در کارخانه‌های جدید هند همراه است، نشان‌دهنده تغییر قابل توجه در زنجیره تأمین جهانی اپل است.

گزارش‌ها نشان می‌دهند که اپل می‌خواهد امسال تولید آیفون را در هند دو برابر کند.

تعداد آیفون‌های تولیدشده در هند امسال بیش از دو برابر خواهد شد؛ چون اپل به دنبال کاهش وابستگی خود به چین است.

فاکسکان، یکی از مونتاژکنندگان اصلی آیفون، در حال انجام آزمایش‌هایی است تا مطمئن شود می‌تواند تولید را افزایش دهد و هم‌زمان استانداردهای سخت‌گیرانه‌ی کیفی اپل را در کارخانه‌ی جدید خود در هند رعایت کند.

بیشتر آیفون‌های جهان همچنان در چین تولید می‌شوند؛ اما اپل سال‌ها است که تلاش می‌کند هند را به دومین پایگاه بزرگ تولیدی خود تبدیل کند.

اپل به تدریج از تولید آیفون SE شروع کرد و حالا جدیدترین مدل‌های پرچم‌دار را نیز در هند مونتاژ می‌کند. پیش‌تر گزارش شده بود که اپل می‌خواهد تا سال ۲۰۲۷، یک‌چهارم آیفون‌های خود را در هند تولید کند.

دولت هند از سیاست جدید اپل استقبال و با ارائه‌ی معافیت‌های مالیاتی بر قطعات وارداتی در قالب طرح «ساخت هند»، به رشد تولید آیفون کمک می‌کند. در مقابل، دولت چین متهم شده است که عمداً در این برنامه‌ها کارشکنی می‌کند.

به گزارش *Economic Times*، فاکسکان در پاسخ به درخواست اپل برای افزایش چشمگیر تولید آیفون در هند، کارخانه‌ی جدیدی در بنگلور راه‌اندازی کرده است. این شرکت حدود سه تا چهار ماه پیش آزمایش‌های محدود را آغاز کرد و اکنون تلاش می‌کند تا کیفیت محصولات حتی در مقیاس تولید انبوه حفظ شود.

انقلاب تولید آیفون: جهش بزرگ اپل به سوی هند برای رهایی از وابستگی به چین

شرکت اپل در راستای کاهش وابستگی خود به چین، قصد دارد تولید آیفون در هند را در سال جاری به بیش از دو برابر افزایش دهد.

جهش بزرگ در تولید آیفون‌های هندی؛ اپل به دنبال تنوع‌بخشی به زنجیره تامین

بر اساس گزارش‌های منتشر شده، شرکت فاکسکان، یکی از اصلی‌ترین مونتاژکنندگان آیفون، در حال انجام آزمایش‌های گسترده‌ای است تا از توانایی خود در افزایش تولید و رعایت استانداردهای کیفی سخت‌گیرانه اپل در کارخانه جدید خود در هند اطمینان حاصل کند.

اگرچه بیشتر آیفون‌های جهان همچنان در چین تولید می‌شوند، اما اپل سال‌هاست که تلاش می‌کند هند را به دومین پایگاه بزرگ تولیدی خود تبدیل کند. این شرکت به تدریج از تولید مدل‌های ارزان‌تر آیفون SE آغاز کرد و اکنون جدیدترین مدل‌های پرچم‌دار خود را نیز در هند مونتاژ می‌کند. طبق پیش‌بینی‌ها، اپل قصد دارد تا سال ۲۰۲۷، یک چهارم از کل آیفون‌های خود را در هند تولید کند.

تعداد میلیاردرهای جهان از ۳۰۰۰ نفر عبور کرد؛ نیمی از دارایی‌ها در آمریکا، چین و هند

۱۵ فروردین - بازار

تعداد میلیاردرهای جهان برای اولین بار از مرز ۳۰۰۰ نفر عبور کرده و به ۳۰۲۸ رسیده که نسبت به سال گذشته ۲۴۷ نفر افزایش داشته است.

طبق گزارش فوربس ۲۰۲۵، تعداد میلیاردرهای جهان برای اولین بار از مرز ۳۰۰۰ نفر عبور کرده و به ۳۰۲۸ رسیده که نسبت به سال گذشته ۲۴۷ نفر افزایش داشته است و مجموع دارایی‌های آنها به ۱۶,۱ تریلیون دلار رسیده است. این میزان دارایی ۲ تریلیون دلار بیشتر از سال گذشته است و از تولید ناخالص داخلی تمامی کشورها به جز ایالات متحده و چین بیشتر است.

گزارش فوربس نشان می‌دهد که سه کشور آمریکا، چین و هند بیش از ۵۰ درصد از میلیاردرها و دارایی‌های آنها را به خود اختصاص داده‌اند، در حالی که ۱۷ کشور دیگر تنها یک شهروند در باشگاه میلیاردرها دارند.

میلیاردرهای ایالات متحده همچنان با ۹۰۲ نفر بیشترین تعداد را دارند، در حالی که چین و هند در رتبه‌های بعدی قرار دارند. در این فهرست ۲۸۸ چهره جدید از جمله چهره‌های مشهور چون بروس اسپرینگستین و آرنولد شوارتزنگر نیز حضور دارند.

اقتصادهای برتر جهان کدامند؟

۱۴ فروردین - ایسنا

در بیشتر نقاط جهان، تولید ناخالص داخلی کشورها با چرخه‌های مختلف اقتصادی، در برابر پس زمینه رشد اقتصادی بلندمدت در طول زمان در نوسان است، با این حال، موقعیت‌های اقتصادهای برتر که رتبه آنها با تولید ناخالص داخلی سنجیده می‌شود، به راحتی با این فراز و نشیب‌ها تغییر نمی‌کنند.

آمریکا، چین، آلمان، ژاپن و هند، از اقتصادهای برتر جهان بر اساس تولید ناخالص داخلی (GDP) هستند. تولید ناخالص داخلی، تخمینی از کل ارزش کالاها و خدمات تولید شده در داخل مرزهای یک کشور در طول یک دوره مشخص معمولاً یک ساله است. تولید ناخالص داخلی معمولاً برای تخمین اندازه اقتصاد یک کشور و تاثیر آن بر اقتصاد جهانی، استفاده می‌شود.

در بیش از ۲۰ سال گذشته چند تغییر بزرگ در این فهرست مشاهده شده است؛ چین در سال ۲۰۰۰، در جایگاه سیزدهم قرار داشت اما از سال ۲۰۱۰، در جایگاه دوم قرار گرفت. اندونزی نیز از بیست و هفتمین اقتصاد بزرگ در سال ۲۰۰۰، به شانزدهمین اقتصاد بزرگ در سال ۲۰۲۵ صعود کرد. همچنین، کشورها در سال ۲۰۲۱، از کاهش عظیم تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۲۰ به دلیل همه‌گیری کووید-۱۹ که تاثیر زیادی بر اقتصادهای سراسر جهان داشت، فاصله گرفتند و روند بهبود را آغاز کردند. به‌طور کلی، روند رشد کشورها ادامه یافت و تولید ناخالص داخلی جهانی تا سال ۲۰۲۵، به ۱۱۵,۴۹ تریلیون دلار رسید.

وب سایت اینوستوپدیا، فهرستی از ۱۰ اقتصاد برتر جهان در سال ۲۰۲۴ معرفی کرده که شامل کشورهای زیر است:

۱. آمریکا

آمریکا، بزرگترین اقتصاد جهان بر اساس تولید ناخالص داخلی اسمی است. بیشترین سهم در تولید ناخالص داخلی را بخش خدمات دارد که شامل امور مالی، املاک و مستغلات، بیمه، خدمات حرفه‌ای و تجاری و مراقبت‌های بهداشتی می‌شود. آمریکا اقتصاد تقریباً باز دارد که سرمایه‌گذاری تجاری انعطاف‌پذیر و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را در این کشور تسهیل می‌کند. این کشور می‌تواند بدهی ملی خارجی بزرگی را به‌عنوان تولیدکننده ارز ذخیره اولیه جهان حفظ کند. اقتصاد آمریکا در خط مقدم فناوری در بسیاری از صنایع قرار دارد، اما با تهدیدات فزاینده‌ای به شکل نابرابری اقتصادی، افزایش هزینه‌های خالص مراقبت‌های بهداشتی و امنیت اجتماعی و زوال زیرساخت‌ها مواجه است.

۲. چین

چین، دومین اقتصاد برتر جهان بر اساس تولید ناخالص داخلی اسمی است. اقتصاد این کشور در دو دهه گذشته، شاهد رشد تاریخی بوده و موجب شده، برخی از اقتصاددانان پیش‌بینی کنند که چین ممکن است در آینده از آمریکا، به‌عنوان بزرگترین اقتصاد جهان پیشی بگیرد. همانطور که چین به تدریج اقتصاد خود را در چهار دهه گذشته باز کرده، توسعه اقتصادی و استانداردهای زندگی بسیار بهبود یافته است. از آنجایی که دولت چین به

تدریج کشاورزی اشتراکی و صنعت را کنار گذاشته، انعطاف‌پذیری بیشتری را برای قیمت‌های بازار فراهم کرده و استقلال کسب و کارها را افزایش داده و در نتیجه، تجارت و سرمایه‌گذاری خارجی و داخلی رونق یافته است. سیاست صنعتی که تولید داخلی را تشویق می‌کند، چین را به صادرکننده شماره یک جهان تبدیل کرده است، با وجود این مزایا، چین با چالش‌های مهمی مانند پیر شدن سریع جمعیت و تخریب شدید محیط‌زیست مواجه شده که رشد اقتصاد این کشور را کند کرده است.

۳. آلمان

آلمان، رتبه سوم اقتصادهای برتر جهان را دارد و همچنین بزرگترین اقتصاد اروپا محسوب می‌شود. آلمان، صادرکننده برتر وسایل نقلیه، ماشین‌آلات، مواد شیمیایی و سایر کالاهای تولیدی است و نیروی کار بسیار ماهر دارد. با این حال، برای رشد اقتصادی خود با چالش‌های جمعیتی مواجه است. نرخ باروری پایین آن، جایگزینی نیروی کار سالخورده را دشوارتر می‌کند و سطوح بالای خالص مهاجرت آن سیستم رفاه اجتماعی را تحت فشار قرار می‌دهد.

۴. ژاپن

ژاپن، چهارمین اقتصاد بزرگ جهان است. همکاری قوی میان دولت، صنعت و دانش فنی پیشرفته، اقتصاد تولیدی و صادرات محور ژاپن را ساخته است. بسیاری از کسب و کارهای بزرگ ژاپنی، به عنوان شبکه‌ای از شرکت‌های به هم پیوسته به نام کایرتسو (Keiretsu) سازماندهی شده‌اند. ژاپن پس از دهه ۱۹۹۰ و تاثیر رکود بزرگ جهانی، در سال‌های اخیر تحت سیاست‌های شینزو آبه، نخست‌وزیر فقید این کشور، شاهد افزایش رشد بوده است، با این حال، از نظر منابع طبیعی ضعیف و به ویژه بعد از تعطیلی عمومی صنعت انرژی هسته‌ای خود پس از فاجعه فوکوشیما در سال ۲۰۱۱، به واردات انرژی وابسته است. ژاپن همچنین با جمعیتی که به سرعت در حال پیر شدن است، دست و پنجه نرم می‌کند.

۵. هند

هند، پنجمین اقتصاد بزرگ جهان است و به دلیل جمعیت زیادش، کمترین تولید ناخالص داخلی سرانه را در این فهرست دارد. اقتصاد هند ترکیبی از کشاورزی سنتی روستایی و صنایع دستی در کنار صنعت مدرن و کشاورزی مکانیزه است. هند، صادرکننده عمده خدمات فناوری و برون‌سپاری کسب و کار است و بخش خدمات، سهم بزرگی از تولید اقتصادی آن را تشکیل می‌دهد. آزادسازی اقتصاد هند از دهه ۱۹۹۰، رشد اقتصادی را تقویت کرده است، اما مقررات تجاری غیرقابل انعطاف، فساد گسترده و فقر مداوم، چالش‌هایی را برای توسعه مداوم ایجاد می‌کند.

۶. انگلستان

انگلستان، ششمین اقتصاد بزرگ جهان است که با بخش خدمات بزرگ آن به ویژه در امور مالی، بیمه و خدمات تجاری هدایت می‌شود. روابط تجاری گسترده این کشور با قاره اروپا، به دلیل برگزیت و خروج از اتحادیه اروپا، بسیار پیچیده شده و این کشور از ۳۱ ژانویه ۲۰۲۰، رسماً عضو اتحادیه اروپا نیست.

۷. فرانسه

فرانسه، هفتمین اقتصاد جهان در این فهرست است و گردشگری، صنعت مهمی در فرانسه محسوب می‌شود که هر ساله بیشترین بازدیدکننده از کشورهای مختلف را دارد. فرانسه، اقتصادی مختلط است که دارای بسیاری از مشاغل خصوصی و نیمه خصوصی در طیف متنوعی از صنایع است، با این حال، دخالت شدید دولت در بخش‌های کلیدی خاصی مانند دفاع و تولید برق وجود دارد. تعهد دولت فرانسه به مداخله اقتصادی به نفع برابری اجتماعی، مانند بازار کار با بیکاری بالا و بدهی عمومی بیشتر نسبت به سایر اقتصادهای پیشرفته نیز، چالش‌هایی را برای اقتصاد ایجاد می‌کند.

۸. ایتالیا

ایتالیا از نظر تولید ناخالص داخلی، در رتبه هشتم برترین اقتصادهای جهان ایستاده است. این کشور همچنین سومین اقتصاد بزرگ منطقه یورو محسوب می‌شود. اقتصاد ایتالیا و سطح توسعه آن، به‌طور قابل توجهی در هر منطقه، با توجه به اقتصاد توسعه یافته‌تر و صنعتی در شمال و مناطق توسعه نیافته جنوبی، متفاوت است. ایتالیا به دلیل بدهی عمومی بسیار بالا، سیستم قضایی ناکارآمد، بخش بانکی ضعیف، بازار کار ناکارآمد با بیکاری مزمن جوانان و اقتصاد زیرزمینی گسترده، با رشد اقتصادی دائمی کند مواجه است.

۹. کانادا

کانادا، نهمین اقتصاد بزرگ جهان و دارای بخش استخراج انرژی توسعه یافته و سومین ذخایر بزرگ نفت در جهان است. کانادا همچنین دارای بخش‌های تولید و خدمات چشمگیر است که عمدتاً در مناطق شهری نزدیک مرز آمریکا مستقر هستند و هر ساله، ۷۷ درصد از صادرات کانادا به بازار آمریکا می‌رود. روابط نزدیک کانادا با آمریکا به این معنی است که این کشور تا حد زیادی به موازات بزرگترین اقتصاد جهان توسعه یافته است.

۱۰. برزیل

برزیل، دهمین اقتصاد بزرگ جهان و بزرگترین اقتصاد آمریکای جنوبی است. اقتصاد متنوع برزیل، طیف وسیعی از صنایع سنگین مانند تولید هواپیما و خودرو تا استخراج منابع معدنی و انرژی را در بر می‌گیرد. همچنین دارای بخش بزرگ کشاورزی است که این کشور را به صادرکننده عمده قهوه و دانه سویا تبدیل کرده است. برزیل در سال ۲۰۱۷، از رکودی شدید خارج شد، البته رسوایی‌های فساد اقتصادی نیز داشت و به دنبال این رویدادها، مجموعه‌ای از اصلاحات اقتصادی عمده را با هدف مهار مخارج عمومی و بدهی، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های انرژی، کاهش موانع سرمایه‌گذاری خارجی و بهبود شرایط بازار کار انجام داد.

در این فهرست، روسیه در جایگاه یازدهم، کره جنوبی، استرالیا، اسپانیا، مکزیک، اندونزی، ترکیه، هلند، عربستان سعودی، سوئیس، لهستان، تایوان، بلژیک، سوئد، ایرلند در جایگاه‌های بعدی قرار دارند.

دستاورد تلاشی نیم قرنی،

نابودی فقر مطلق در هند / علت کاهش عجیب نرخ فقر در هند چیست؟

۱۸ فروردین - اقتصاد آنلاین

نرخ فقر مطلق در هندوستان اکنون زیر ۱ درصد است، یک شاهکار قابل توجه در پرجمعیت‌ترین کشور جهان که با بهره‌برداری از ظرفیت بالقوه مردمی موجود در آن کشور حاصل شد.

روزنامه پرتیراژ آمریکایی "کریستین ساینس مانیتور" در گزارشی با اشاره به موفقیت بزرگ اقتصادی هندوستان در کاهش نرخ فقر مطلق در آن کشور می‌نویسد: "مانموهان سینگ" نخست‌وزیر اسبق هندوستان زمانی گفته بود که کشورش به گونه‌ای به نظر می‌رسد که "گویی ثروتمند است، اما افراد بسیار فقیری در آن زندگی می‌کنند".

به لطف تلاش‌های او، نیمه دوم گفته‌اش امروز به طور قابل توجهی کم‌تر از هر زمان دیگری در تاریخ معاصر هند صدق می‌کند. نتیجه مطالعه‌ای که در اوایل سال جاری انجام شد نشان می‌داد که هند به عنوان پرجمعیت‌ترین کشور جهان عملاً موفق شده نرخ فقر مطلق را به زیر ۱ درصد کاهش دهد. این در حالیست که نرخ فقر مطلق در سال ۱۹۷۷ میلادی ۶۳ درصد بود. بانک جهانی معیار خط فقر مطلق را درآمد ۲ دلار و ۱۵ سنتی در روز برای هر فرد تعیین کرده است."

"کریستین ساینس مانیتور" در ادامه با اشاره به این که دلایل کاهش چشمگیر نرخ فقر مطلق هندوستان بسیار زیاد هستند، می‌نویسد: "مهم‌ترین تغییرات با اعطای آزادی بیش‌تر به افراد برای شکل دهی و استفاده از فرصت‌های خود حاصل شد. این آزادی عمل به آنان قدرت قابل توجهی بخشید. اساس این چرخش، انجام اصلاحات مالی بود که "مانموهان سینگ" در جایگاه وزیر دارایی در سال ۱۹۹۱ میلادی آن را هدایت کرد. هند از زمان کسب استقلال خود از استعمار بریتانیا در سال ۱۹۴۷ میلادی، تحت یک اقتصاد متمرکز و سوسیالیستی مدیریت می‌شد

که برای انجام هرگونه فعالیت‌های اقتصادی در آن نیاز به صدور مجوزهای بیش از حد وجود داشت. در نتیجه حکمفرمایی آن مدل اقتصادی، کارآفرینی و تفکر جهانی به طور موثری از بین رفته بود.

یکی از اقتصاددانان آن مدل اقتصادی را "پیوند ایدئولوژی کهنه، منافع شخصی و ترس از ناشناخته‌ها" ذکر کرده بود. مقررات زدایی جسورانه تحت رهبری "سینگ" به نقطه عطفی در تاریخ هند تبدیل شد. او گفته بود: "اگر شما یک اقتصاد کاملاً کنترل شده دارید که از طریق محافظت بی نهایت باعث شده از سایر نقاط جهان جدا شوید، نتیجه آن خط مشی این است که هیچ کس انگیزه‌ای برای افزایش بهره وری و ارائه ایده‌های نو را نخواهد داشت." سینگ اشاره کرده بود اصلاحاتی که هدایت کرد باعث شد تا دولت از پشت مردم هند به ویژه از پشت کارآفرینان هندی دور شود و اجازه دهد آنان آزادی عمل داشته باشند."

آزادی عمل اقتصادی باعث اتکای مردم به خود شد

این روزنامه آمریکایی اشاره می‌کند که برنامه‌های کاهش فقر در هند باعث شد که بسیاری از هندی‌ها به توانایی‌های خود برای حل مشکلات شان متکی شوند و چشم شان به کمک گرفتن از سوی دولت نباشد.

این روزنامه در این باره می‌نویسد: "در نتیجه آن رویکرد، گروه‌های خودیاری برای مثال، متشکل از ده تا بیست زن در سراسر کشور تشکیل شدند. آن گروه‌ها با همه چیز از خشونت خانگی گرفته تا گرسنگی محلی مقابله می‌کنند. مأموریت ملی برای بهبود معیشت روستایی باعث تقویت آن گروه‌های محلی و مردمی شد و توانستند از طریق روابط محلی منابع ایجاد کننده و دامن زننده به فقر را هدف قرار دهند."

موانع و چالش‌های پیش روی هند برای کاهش فقر

آن روزنامه آمریکایی در ادامه به اشاره به موانع و چالش‌های پیش روی هندوستان برای کاهش فقر پرداخته و می‌نویسد: "کار زیادی باقی مانده است. کاست‌های ممتاز در نظام طبقه بندی اجتماعی هند سهم نامتناسبی از ثروت آن کشور را در اختیار دارند. هم چنین، زنان هندی در مقایسه با زنان کشورهای همسایه از جمله بنگلادش یا نپال کمتر در بازار کار حضور دارند.

هندوستان به جز چین و آمریکا میزبان تعداد میلیاردهایی بیش از هر کشور دیگری در جهان می‌باشد، اما این کشور پایین‌ترین شاخص توسعه انسانی را در بین کشورهای عضو گروه جی -۲۰ دارد. با این وجود، سه دهه گذشته مسیر حرکت رو به جلو را نیز برای هندوستان ساده کرده است. همان طور که آزادی‌های روزمره هندی‌ها افزایش یافته آزادی عمل اقتصادی و ابتکار عمل آنان نیز تقویت شده است."

آژانس بین‌المللی انرژی‌های تجدیدپذیر اعلام کرد: انرژی‌های تجدیدپذیر با افزودن ۵۸۵ گیگاوات ظرفیت جدید بیش از ۹۰ درصد از توسعه ظرفیت برق جهان را به خود اختصاص دادند.

آژانس بین‌المللی انرژی‌های تجدیدپذیر (IRENA) در تازه‌ترین گزارش خود با عنوان «آمار ظرفیت تجدیدپذیر ۲۰۲۵» اعلام کرد که در سال ۲۰۲۴، ظرفیت جهانی تولید برق از منابع تجدیدپذیر به ۴۴۴۸ گیگاوات رسید که نشان‌دهنده رشد چشمگیر و رکوردشکن این حوزه در یک سال اخیر است؛ این افزایش شامل ۵۸۵ گیگاوات ظرفیت جدید است که ۹۲٫۵ درصد از کل گسترش ظرفیت برق جهان را شامل می‌شود، رقمی بی‌سابقه که نرخ رشد سالانه انرژی‌های تجدیدپذیر را به ۱۵٫۱ درصد رسانده است.

اگرچه این ارقام حاکی از پیشرفت بزرگ در حوزه انرژی پاک است، اما جهان هنوز با هدف تعیین‌شده در کنفرانس اقلیم دبی (COP28) برای سه‌برابر کردن ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر تا سال ۲۰۳۰ فاصله دارد. برای تحقق این هدف، رشد سالانه باید از سال ۲۰۲۵ به بعد به ۱۶٫۶ درصد افزایش یابد.

بیشترین سهم افزایش ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر در اختیار آسیا

طبق این گزارش، بیشترین سهم از این افزایش ظرفیت مربوط به قاره آسیا است و چین با افزودن نزدیک به ۲۷۸ گیگاوات تنها در سال ۲۰۲۴، سهمی نزدیک به ۶۴ درصد از کل ظرفیت جدید جهان را به خود اختصاص داده است. در رتبه‌های بعدی هند، ایالات متحده و چند کشور آسیایی و آفریقایی مانند اندونزی، اتیوپی و پاکستان قرار دارند. از سوی دیگر، آمریکای مرکزی و حوزه کارائیب کمترین سهم را در افزایش ظرفیت داشته و تنها ۳٫۲ درصد از ظرفیت افزوده شده را تأمین کرده‌اند. کشورهای عضو G7 در مجموع ۱۴٫۳ درصد و کشورهای G20 بالغ بر ۹۰ درصد از ظرفیت جدید را در سال ۲۰۲۴ به ثبت رسانده‌اند.

انرژی خورشیدی با رشد ۳۲٫۲ درصدی و افزودن ۴۵۱٫۹ گیگاوات، بیشترین نقش را در توسعه ظرفیت‌های جدید ایفا کرده است. چین و هند به ترتیب با ۲۷۸ و ۲۴٫۵ گیگاوات، پیشتاز این بخش بوده‌اند. پس از آن انرژی بادی

قرار دارد که مجموع ظرفیت جهانی آن اکنون به ۱۱۳۳ گیگاوات رسیده، هرچند نرخ رشد آن نسبت به سال گذشته کمی کاهش یافته است.

در بخش انرژی آبی نیز با بازگشت رشد، ظرفیت به ۱۲۸۳ گیگاوات رسیده و کشورهایمانند چین، اتیوپی، نپال، ویتنام و تانزانیا رشد محسوسی داشته‌اند. زیست توده نیز با افزایش ۴,۶ گیگاوات نسبت به سال گذشته، شاهد جهشی دوباره است.

ظرفیت برق خارج از شبکه (off-grid) به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه تقریباً سه‌برابر شده و به ۱۴,۳ گیگاوات رسیده که بخش عمده آن از انرژی خورشیدی تأمین می‌شود.

فرانچسکو لاکمرا، مدیرکل IRENA در واکنش به این گزارش گفت: رشد سالانه انرژی‌های تجدیدپذیر، نشان‌دهنده اقتصادی بودن، در دسترس بودن و پتانسیل بالای این منابع است؛ اما ما همچنان با چالش‌های جدی مانند شکاف‌های منطقه‌ای و زمان محدود تا سال ۲۰۳۰ روبه‌رو هستیم.

او از دولت‌ها خواست که از فرصت دور سوم تعهدات تعیین‌شده ملی (NDCs 3.0) برای تعریف برنامه‌ای روشن و عملیاتی در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر استفاده کنند و همکاری‌های جهانی به‌ویژه برای حمایت از کشورهای جنوب جهانی را تقویت کنند.

آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد نیز ضمن استقبال از این دستاورد جهانی گفت: انرژی‌های تجدیدپذیر در حال پایان دادن به دوران سوخت‌های فسیلی هستند. این رشد بی‌سابقه در حال ایجاد شغل، کاهش هزینه انرژی و پاک‌تر کردن هوای ما است، اما این گذار باید سریع‌تر و عادلانه‌تر باشد تا همه کشورها بتوانند از انرژی ارزان و پاک بهره‌مند شوند.

برای تأمین نظر شورای نگهبان؛

لایحه دولت در امور مدنی و تجاری با هند اصلاح شد

۲۷ فروردین - ایرنا

نمایندگان مجلس شورای اسلامی با لایحه دولت درباره امور مدنی و تجاری با هند برای تأمین نظر شورای نگهبان موافقت کردند.

امروز چهارشنبه (۲۷ فروردین ماه) در صحن علنی مجلس شورای اسلامی، بررسی گزارش کمیسیون حقوقی و قضایی درباره رفع ایرادات شورای نگهبان به لایحه موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی و تجاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند در دستور کار قرار گرفت و نمایندگان با موارد اصلاحی موافقت کردند.

طبق ماده ۷ این موافقتنامه در متن ماده مذکور عبارت نمایندگی سیاسی جایگزین واژه کنسولی می‌شود.

درخواست وزیر جهاد کشاورزی درباره همکاری‌های ایران و هند

۲۸ فروردین - ایسنا

وزیر جهاد کشاورزی خواستار گسترش همکاری‌های ایران و هند در زمینه امنیت غذایی، کشاورزی و غذا شد.

غلامرضا نوری قزلجه که برای شرکت در اجلاس وزیران کشورهای عضو بریکس (BRICS) به برزیل پایتخت برزیل سفر کرده است، روز پنجشنبه ۲۸ فروردین - در حاشیه این اجلاس با شری شیرواجی سینگ کوچان، وزیر کشاورزی هند، دیدار و گفت‌وگو کرد.

وی در این دیدار با اشاره به ارتباط دیرینه تجاری ایران و هندوستان، خواستار گسترش همکاری‌های دو کشور در زمینه امنیت غذایی، کشاورزی و غذا شد.

وزیر جهاد کشاورزی همچنین بر توسعه همکاری‌ها در حوزه‌های تحقیقاتی و پژوهشی و بیوتکنولوژی و بروزرسانی پروتکل‌های تجاری از طریق فعال‌سازی کمیته مشترک کشاورزی تأکید کرد.

شیرواجی سینگ کوچان، وزیر کشاورزی هند نیز در این دیدار به روابط دیرینه فرهنگی، اجتماعی و تجاری دو کشور، اشاره کرد و گفت: برای گسترش همکاری‌های دو جانبه و چندجانبه در قالب گروه بریکس آماده هستیم.

وی با تاکید بر توافقات دیدار نخست وزیر هندوستان با رئیس جمهور اسلامی ایران در اکتبر سال گذشته، بر جدیت هندوستان در توسعه همکاری‌های کشاورزی در همه حوزه‌ها تاکید کرد.

پشت پرده رویارویی چین و هند؛ رقص ناموزون مودی در جهان چند قطبی

۲۱ فروردین - دنیای اقتصاد

در دوره کنونی عوامل اجتماعی-اقتصادی جدید تجارت دفاعی هند را شکل می‌دهند. ظهور چین به عنوان یک قدرت اقتصادی و نظامی بزرگ، همراه با تنش‌های مرزی مداوم و رقابت فزاینده در اقیانوس هند و اقیانوس آرام، نگرانی‌های امنیتی هند را تشدید کرده است.

علاوه بر این، واردات سنگ آهن چین از هند در سال ۲۰۲۴ به میزان ۱۳ درصد کاهش یافت در حالی که واردات کلی افزایش یافت، که نشان دهنده این واقعیت است که کاهش قیمت‌های جهانی خریداران چینی را قادر می‌سازد تا سنگ آهن عیار پایین‌تر را با قیمت‌های رقابتی از کشورهای غیر از هند تهیه کنند.

طبق آخرین اطلاعات موجود، صادرات سنگ آهن هند از بیش از ۳۳ میلیون تن در سال ۲۰۲۳ به اندکی کمتر از ۳۰ میلیون تن در سال ۲۰۲۴ کاهش یافته است. چین همچنان بزرگ‌ترین خریدار سنگ آهن هند در سال گذشته بوده و حدود ۹۴ درصد از کل صادرات آن را به خود اختصاص داده است.

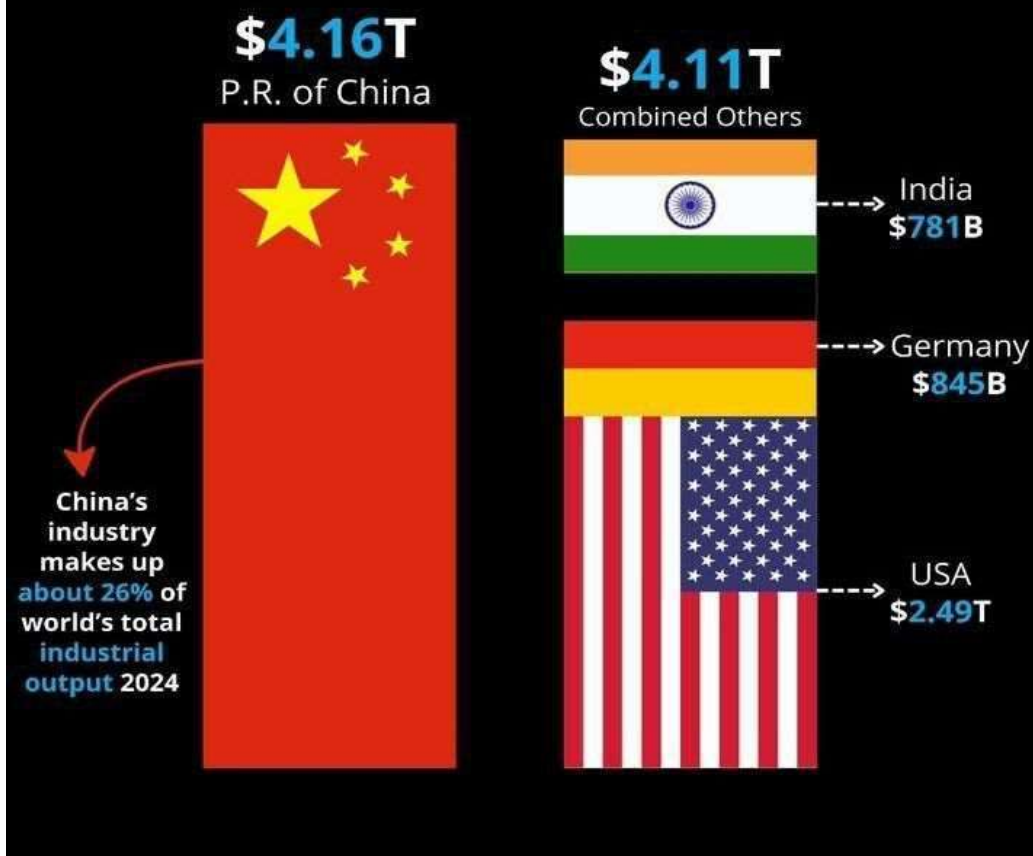
از آنجا که صادرات سنگ آهن هند بیش از حد به جو بازار چین وابسته است، انتظار می‌رود که بازار صادرات ممکن است در سال ۲۰۲۵ تحت فشار باقی بماند. همچنین پیش‌بینی می‌شود که قیمت‌های جهانی سنگ‌آهن نیز کاهش پیدا کند و پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد که میانگین قیمت به حدود ۹۰ دلار در هر تن در سال ۲۰۲۵ کاهش یابد. قیمت‌های ضعیف احتمالاً باعث کاهش بیشتر صادرات توسط تولیدکنندگان هندی می‌شود.

مقایسه تولید صنعتی چین با مجموع تولیدات آمریکا، آلمان و هند

۲۶ فروردین - بازار

در سال ۲۰۲۴، چین با تولید صنعتی معادل ۴,۱۶ تریلیون دلار، بیشترین سهم را در تولیدات صنعتی جهان دارد و حدود ۲۶٪ از کل تولید صنعتی جهان را به خود اختصاص داده است.

CHINA VS. WORLD MANUFACTURING OUTPUT

تحلیل وضعیت اقتصادی هند در عصر تعرفه‌ها؛

چگونه تعرفه‌های آمریکا به نفع هند تمام می‌شود؟

۳۱ فروردین - دنیای اقتصاد

هند با داشتن نیروی کار عظیم، مدت‌هاست که تلاش می‌کند با چین رقابت کند؛ اما کارخانه‌هایش هنوز آماده این تحول نیستند.

اعمال تعرفه‌های آمریکا بر کالاهای چینی فرصت مهمی برای هند به عنوان رقیب چین ایجاد کرده است. هند در سال‌های اخیر تلاش کرده تا با استفاده از نیروی کار بزرگ و برنامه‌هایی مانند «ساخت هند»، به رهبری اقتصادی جهانی نزدیک‌تر شود. با این حال، چالش‌هایی نظیر کمبود تکنولوژی، نیروی کار غیرماهر و ضعف نهادهای قانونی همچنان وجود دارد.

دولت هند با سرمایه‌گذاری بیش از ۲۶ میلیارد دلار در تلاش است تا وابستگی به واردات چینی را کاهش دهد و ۱۰۰ میلیون شغل جدید در بخش تولید ایجاد کند. هرچند برخی موفقیت‌ها مانند انتقال تولید آی‌فون به هند حاصل شده، اما سهم بخش تولید در اقتصاد هند همچنان کاهش یافته و به کمتر از ۱۳ درصد رسیده است.

چین با اقتصادی بزرگ‌تر و سهم تولید بالاتر، به عنوان پیش‌تاز باقی مانده است. زیرساخت‌های هند بهبود یافته، اما نیاز به ارتقای مهارت‌های نیروی کار و هماهنگی بین بخش‌های اقتصادی همچنان چالش‌های جدی برای دستیابی به رشد پایدار باقی مانده است.

در این شرایط، هند باید به تقویت آموزش و مهارت‌افزایی نیروی کار خود توجه بیشتری داشته باشد و همچنین به بهبود زیرساخت‌ها و قوانین اقتصادی بپردازد. این اقدامات می‌تواند به جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی و ایجاد یک محیط کسب‌وکار مساعد کمک کند و در نهایت، هند را به عنوان یک مرکز تولیدی جهانی به رقیب جدی‌تری برای چین تبدیل کند.

«نیویورک تایمز» اثر سیاست تعرفه‌ای ترامپ بر پنجمین اقتصاد بزرگ جهان را بررسی کرد،

فرصت بزرگ برای «ساخت هند»

دنیای اقتصاد - ۳۱ فروردین

اعمال تعرفه‌های آمریکا بر کالاهای وارداتی از چین، یک فرصت بالقوه برای پرجمعیت‌ترین کشور جهان محسوب می‌شود. در سال‌های اخیر هند تلاش داشته با روشی مشابه چین، نقش پررنگ‌تری در نقشه اقتصاد جهان ایفا کند.

با توجه به تحت تاثیر قرار گرفتن اقتصاد چین (یکی از مهم‌ترین رقبای هند)، به نظر می‌رسد که شانس به آنها رو کرده است. با این حال، هند برای بهره‌برداری از این فرصت با چالش‌های جدی همچون «ضعف در دسترسی به تکنولوژی»، «نیروی کار غیرماهر» و «ضعف نهادهای قانونی» روبه‌رو است.

فرصت بزرگ برای «ساخت هند»

حتی زمانی که آمریکا تهدید کرد تعرفه‌ای ۲۷ درصدی بر بیشتر صادرات هند اعمال کند، مدیران و مسوولان دولتی این کشور سعی کردند نیمه پر لیوان را ببینند. چون رقبای اصلی هند، مانند چین و کشورهای مثل ویتنام، در شرایطی سخت‌تر قرار داشتند و با فشارهای تجاری شدیدتری مواجه بودند. هند در سال‌های گذشته تلاش زیادی کرده تا خود را به‌عنوان جایگزینی مناسب برای چین در زمینه تولید و صنعت معرفی کند. حالا به نظر می‌رسد که این کشور فرصتی طلایی برای کسب برتری پیدا کرده است. در ادامه، هند و رقبای این کشور ۹۰ روز فرصت تنفس گرفتند؛ اما ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا تمرکز خود را به‌طور جدی‌تری بر چین معطوف کرد و تعرفه‌ها را تا ۱۴۵ درصد افزایش داد. پراوین خاندلوال، عضو پارلمان از حزب حاکم به رهبری نخست‌وزیر نارندرا مودی و از چهره‌های شناخته‌شده در لابی تجاری هند گفت: «تعرفه‌های بسیار بالایی که آمریکا بر واردات از چین اعمال کرده، فرصت مهمی را برای تجارت و صنعت هند به‌وجود آورده است.»

براساس گزارشی از نیویورک تایمز، هند با داشتن نیروی کار عظیم، مدت‌هاست که تلاش می‌کند با چین رقابت کند؛ اما کارخانه‌هایش هنوز آماده این تحول نیستند. طی ۱۰ سال گذشته، مودی (نخست‌وزیر هند) برنامه‌ای به نام «ساخت هند» (Make in India) را دنبال کرده است.

دولت هند برای تولید کالاها در بخش‌های راهبردی به شرکت‌ها مشوق‌های مالی و بیش از ۲۶ میلیارد دلار بودجه اختصاص داده است تا سرمایه‌گذاری خارجی جذب کند و وابستگی هند به واردات از چین را کاهش دهد. یکی از اهداف این طرح، ایجاد ۱۰۰ میلیون شغل تولیدی جدید تا سال ۲۰۲۲ در هند بود. مواردی از موفقیت نیز به چشم می‌خورد. مهم‌ترین آنها این است که فاکس‌کان، شرکت تایوانی، تولید آی‌فون برای اپل را در هند آغاز کرده و بخشی از فعالیت‌های خود را از چین به این کشور منتقل کرده است. با این حال، طی دهه گذشته سهم بخش تولید نسبت به بخش‌های خدمات و کشاورزی، در اقتصاد هند کاهش یافته و از ۱۵ درصد به کمتر از ۱۳ درصد رسیده است.

براساس گزارش نیویورک تایمز، تولید و اشتغال ناشی از آن، یکی از عوامل کلیدی در ارتقای جایگاه جهانی هند به شمار می‌رود. چین، با اقتصادی پنج‌برابر بزرگ‌تر از هند، پیش‌تاز کشورهای آسیایی است که از مسیر تولید و صادرات کالاهای مورد نیاز جهان، به سوی رشد و شکوفایی حرکت کرده‌اند. درحالی‌که سهم بخش تولید در بیشتر اقتصادهای شرق آسیا حدود ۲۵ درصد است، این رقم در هند تنها حدود ۱۳ درصد و تقریباً نصف آن است. زیرساخت‌های عمومی در دوران رهبری نارندرا مودی پیشرفت قابل توجهی داشته‌اند؛ اما ۱۰ سال زمان کافی نبوده تا نیروی کار رو به رشد هند به سطح مهارت‌هایی برسد که صنایع و کسب‌وکارها به آن نیاز دارند. علاوه بر این، اتصال و هماهنگی بین مراکز مختلف اقتصادی هند همچنان با چالش‌ها و موانع زیادی همراه است.

صنایع مونتاژی

منطقه صنعتی «رای» در ایالت هاریانا، تنها حدود یک‌ساعت با دهلی نو فاصله دارد و از طریق بزرگراهی جدید و هشت‌بانه که به‌صورت مرتفع ساخته شده، به پایتخت متصل می‌شود. این منطقه که در گذشته‌ای نه چندان دور زمین‌های کشاورزی آن برای کشت گندم و خردل استفاده می‌شد، اکنون به یکی از قطب‌های صنعتی اطراف دهلی تبدیل شده است. برخی کارخانه‌ها در این منطقه خاک‌آلود، بیش از ۲۰ سال است که در زمینه تولید قطعات خودرو و غذاهای فرآوری‌شده فعالیت می‌کنند؛ درحالی‌که برخی دیگر به‌تازگی کار خود را آغاز کرده‌اند و در انتظار موفقیت‌های بزرگ هستند.

ویکرام باتلا، در سال ۲۰۱۹ شرکت لیکرافت (LiKraft) را تأسیس کرد؛ شرکتی که باتری‌های لیتیوم-یونی مخصوص وسایل نقلیه تولید می‌کند. او معتقد است که عدم دسترسی به فناوری، بزرگ‌ترین مانع و یکی از ناامیدکننده‌ترین چالش‌های کسب‌وکار او بوده است. شرکت او به‌شدت به واردات وابسته است؛ وارداتی که باید به‌صورت عمده انجام شود و زمان‌بر است. علاوه بر این، او در جذب نیروی انسانی متخصص برای انجام کارهای فنی با مشکلات جدی روبه‌رو است. باتلا می‌گوید: «ما توانایی تهیه تجهیزات را داریم و همین حالا هم این کار را انجام می‌دهیم»، اما تأکید می‌کند که بیشتر این تجهیزات از چین وارد می‌شوند. او ادامه می‌دهد: «آنچه در اختیار نداریم، نیروی کار ماهر است که بتواند با این تجهیزات به‌درستی کار کند.»

او می‌گوید طی پنج سال گذشته تلاش کرده است فاصله‌ای را جبران کند که رقابیش طی ۱۵ سال ایجاد کرده‌اند. باتلا مردی قدبلند، آرام و مسلط به زبان انگلیسی در میان ۳۰۰ کارگر شرکت لیکرافت قدم می‌زند. بیشتر این کارگران مهاجرانی هستند که از ایالت‌های فقیرتر هند آمده‌اند. آنها آرام و بی‌صدا، خم شده روی میزهای پرنور، مشغول مونتاژ باتری‌ها هستند. کارشان را با سلول‌هایی شروع می‌کنند که از چین وارد شده‌اند؛ بعضی از این سلول‌ها استوانه‌ای و به رنگ فیروزه‌ای هستند و رویشان نوشته شده «ساخت مغولستان داخلی».

کارگران دیگری با دستگاه‌های بزرگ‌تری کار می‌کنند یعنی ماشین‌آلاتی که آنها هم از چین آمده‌اند. وظیفه‌شان جوش دادن سلول‌ها و قطعات الکترونیکی برای ساختن باتری کامل است. این باتری‌ها با برچسب «ساخت هند» وارد بازار می‌شوند؛ اما واقعیت این است که تقریباً همه قطعات و تجهیزاتشان از کشورهای دیگر تامین می‌شود. این وابستگی تنها به فناوری‌های پیشرفته محدود نمی‌شود. در کارخانه‌ای دیگر که تنها نیم‌مایل دورتر در همان پارک صنعتی قرار دارد، همچنان وابستگی به مواد اولیه خارجی وجود دارد.

مشکلات نهادی هند

شرکت اتوکیم (AutoKame) برای بازار داخلی هند روکش صندلی خودرو طراحی، برش و دوخت می‌کند. دستگاه‌های برش دقیق پارچه، که بازوهای روباتیک آنها صدای خاصی تولید می‌کنند، از آلمان و ایتالیا وارد شده‌اند. همچنین الیاف مصنوعی مورد استفاده در این کارخانه نیز باید از خارج کشور تامین شود.

آنیل بهاردواج، دبیرکل یک سازمان تجاری فعال در حوزه تولید می‌گوید: «مواد اولیه گران‌قیمت تنها بخشی از مشکل هستند.» او توضیح می‌دهد که عوامل دیگری مانند هزینه بالای زمین، کمبود مهندسان متخصص در حوزه‌های خاص و نبود تامین مالی مناسب از سوی بانک‌ها نیز به این مشکلات افزوده می‌شود. بسیاری از مشکلاتی که او و دیگر صاحبان کسب‌وکار با آن مواجهند، به سیاست‌های ناپایدار دولتی و بوروکراسی اداری بازمی‌گردد؛ مسائلی که سال‌هاست گریبان صنعت هند را گرفته است. بهاردواج همچنین به یکی از نیازهای مهم و کمتر مشهود تولیدکنندگان اشاره می‌کند. به گفته او یک سیستم قضایی کارآمد نیاز است.

او می‌گوید دادگاه‌های هند به‌شدت کند هستند و احکام آنها اغلب سلیقه‌ای و بی‌ثبات است و این وضعیت باعث می‌شود که کسب‌وکارهای کوچک مانند همکارانش در برابر شرکت‌های بزرگ که توانایی استخدام وکلای مجرب و استفاده از نفوذ سیاسی را دارند در موقعیتی ضعیف قرار بگیرند. او می‌گوید: «به همین دلیل است که مردم واقعا از شرکت‌های بزرگ در هند می‌ترسند.»

شرکت‌های کوچک نه تنها توانایی مالی مقابله با شرکت‌های بزرگ را ندارند، بلکه نمی‌توانند با سیاستمداران و نهادهای نظارتی که از این شرکت‌های بزرگ حمایت می‌کنند، وارد رویارویی شوند. سیستم قضایی هند با بیش از ۵۰ میلیون پرونده معوق به قدری گرفتار و شلوغ است که هر نوع درگیری حقوقی می‌تواند برای یک بازیگر کوچک، مرگبار تمام شود. بنابراین شرکت‌های کوچک از رشد کردن اجتناب می‌کنند و از مزایای مقیاس اقتصادی محروم می‌مانند. او و سایر کارشناسان به پیشرفت‌های چشمگیر سال‌های اخیر اذعان دارند. برای مثال، کمبود برق ۱۰ سال پیش اکنون برطرف شده است. بسیاری از فرآیندهای دولتی نیز در دوران نخست‌وزیری مودی تسهیل شده‌اند.

براساس این گزارش، برخی ایالت‌ها توانسته‌اند بخش‌هایی از سیستم تولیدی چین را در کشور خود پیاده‌سازی کنند. به‌عنوان مثال، طبق برخی برآوردها، گروهی از تامین‌کنندگان اپل در ایالت تامیل نادو، اکنون ۲۰ درصد از

آیفون‌های جهان را تولید می‌کنند. تا چند سال پیش، تقریباً تمام این گوشی‌ها در چین تولید می‌شدند. سوابق فرودگاه اصلی تامیل نادو نشان می‌دهد که در هفته‌های پیش از اعلام تعرفه ۲۷ درصدی از سوی ترامپ، حجم صادرات الکترونیک از این فرودگاه دوبرابر شده و به بیش از ۲ هزار تن در ماه رسیده است؛ چراکه اپل و دیگر شرکت‌ها اقدام به ذخیره‌سازی کرده بودند. تصمیم روز جمعه ترامپ برای مستثنی کردن گوشی‌های هوشمند و سایر وسایل الکترونیکی، ممکن است این هجوم برای ارسال آیفون به آمریکا را کاهش دهد.

با این حال، تغییرات بلندمدت در حال وقوع هستند. یکی از افرادی که به‌طور نزدیک با تامین‌کنندگان اپل کار می‌کند و مجاز به افشای عمومی برنامه‌های آنها نیست، گفت که این تامین‌کنندگان امیدوارند که هند بتواند ۳۰ درصد از آیفون‌های جهان را تولید کند.

خاندلوال، سیاستمدار هندی گفت که کشور متبوعش آماده است تا از فرصتی که به‌طور ناگهانی با اعمال تعرفه ۱۴۵ درصدی بر چین ایجاد شده است، در صنایع مختلفی مانند الکترونیک، قطعات خودرو، منسوجات و مواد شیمیایی بهره‌برداری کند. صاحبان کارخانه‌های کوچک نیز مشتاق بهره‌برداری از این فرصت‌ها هستند؛ اما همچنان موانع بزرگ و قدیمی هند در مسیرشان قرار دارد؛ موانعی که دهه‌هاست در برابر اصلاحات مقاومت کرده‌اند.

رشد پرشتاب بخش بنزن هند

۳۱ فروردین — دنیای اقتصاد

صنعت بنزن در هند به‌دنبال تقاضای فزاینده در خودروسازی و صنایع تولیدی، در حال تجربه تحولی چشمگیر است. پیش‌بینی می‌شود این کشور تا سال ۲۰۳۰ حدود ۴۶ درصد از ظرفیت جهانی بنزن را به خود اختصاص دهد.

با در نظر گرفتن ظرفیت‌های تولیدی جدید و پروژه‌های در دست اجرا، هند به‌زودی به یکی از قطب‌های اصلی در زنجیره ارزش جهانی پتروشیمی تبدیل خواهد شد. هند، به عنوان یکی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان و

تولیدکنندگان بنزن در جهان، در حال حاضر شاهد افزایش چشمگیر تقاضای این ماده شیمیایی اساسی است. بنزن در صنایع مختلفی همچون خودرو، تولید لاستیک‌های مصنوعی، پلاستیک‌ها و مواد شیمیایی به کار می‌رود و اهمیت ویژه‌ای در تولید این محصولات دارد. رشد قابل توجه خودروسازی و صنایع تولیدی در هند، به‌طور مستقیم موجب افزایش تقاضا برای محصولات مشتق شده از بنزن شده است.

طبق گزارش شرکت داده‌پردازی گلوبال دیتا، هند از سال ۲۰۲۵ تا ۲۰۳۰ شاهد افزایش چشمگیر در ظرفیت تولید بنزن خواهد بود. پیش‌بینی می‌شود این کشور تا سال ۲۰۳۰، ۴۶ درصد از ظرفیت جهانی بنزن را از پروژه‌های در حال توسعه خود به دست آورد و به یکی از بازیگران اصلی در صنعت پتروشیمی جهانی تبدیل شود. نوی دیتا روی، تحلیلگر نفت و گاز در گلوبال دیتا، در این زمینه گفت: «بنزن به‌طور گسترده در خودروسازی و صنایع تولیدی استفاده می‌شود، جایی که به عنوان ماده اولیه برای تولید لاستیک مصنوعی، پلاستیک‌ها و دیگر مواد شیمیایی به کار می‌رود.

با رشد این صنایع که به‌شدت به محصولات مشتق شده از بنزن وابسته هستند، بازار هند شاهد افزایش قابل توجهی در تقاضا خواهد بود.» در نتیجه، هند به عنوان یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان بنزن در سطح جهانی شناخته خواهد شد و نقشی کلیدی در تامین نیاز جهانی به این ماده اساسی ایفا خواهد کرد.

افزایش ظرفیت تولید بنزن در هند بیشتر به واسطه پروژه‌های مهمی است که در سال‌های آینده به بهره‌برداری خواهند رسید. یکی از این پروژه‌ها، پالایشگاه بنزن جامناگر متعلق به «ریلیانس اینداستریز» در ایالت گجرات است که با ظرفیت تولید ۱,۶۰ میلیون تن در سال، تا سال ۲۰۳۰ تولید خود را آغاز می‌کند. ریلیانس اینداستریز با مالکیت کامل این پروژه، بزرگ‌ترین تامین‌کننده بنزن در هند خواهد شد. این پالایشگاه نه تنها ظرفیت تولید بالایی خواهد داشت، بلکه به عنوان نقطه کانونی برای تامین بنزن در بازار هند و مناطق اطراف آن عمل خواهد کرد. موقعیت جغرافیایی این پالایشگاه در ایالت گجرات، که یکی از مناطق صنعتی پیشرفته هند است، می‌تواند به بهبود زنجیره تامین بنزن در سطح ملی و بین‌المللی کمک کند.

علاوه بر این پروژه، پالایشگاه بنزن کادالور متعلق به هلدیا پتروشیمی با ظرفیت ۰,۶۸ میلیون تن در سال قرار است تا سال ۲۰۲۹ به بهره‌برداری برسد. این پروژه دومین ظرفیت بزرگ افزوده شده در هند است و می‌تواند سهم قابل توجهی از تقاضای بازار را تامین کند. پالایشگاه کادالور برای صنایع جنوبی هند اهمیت زیادی خواهد داشت و به عنوان یکی از پروژه‌های کلیدی در تامین بنزن برای این منطقه عمل خواهد کرد. پروژه‌های دیگری نیز در دست اجرا هستند که می‌توانند ظرفیت تولید بنزن هند را در آینده نزدیک افزایش دهند. این پروژه‌ها شامل پالایشگاه بنزن «وادینار» متعلق به «نایارا انرژی» و پالایشگاه بنزن بینا متعلق به «بهارات پترولیوم کورپوریشن» است که ظرفیت‌های تولید این پالایشگاه‌ها به ترتیب ۰,۵۰ میلیون تن و ۰,۳۰ میلیون تن در سال خواهد بود و پیش‌بینی می‌شود که این دو پروژه نیز تا سال ۲۰۲۸ به بهره‌برداری برسند. این پروژه‌ها ظرفیت تولید بنزن را

افزایش خواهند داد، به علاوه موجب رشد و توسعه صنایع جانبی همچون تولید لاستیک، پلاستیک و مواد شیمیایی خواهند شد که در نهایت به تقویت اقتصاد هند و ایجاد فرصت‌های شغلی بیشتر کمک خواهند کرد.

بازار بنزن هند در سال ۲۰۲۲ درآمدی معادل ۴۲۸۳,۱ میلیون دلار داشته است. با توجه به افزایش تقاضا و ظرفیت‌های تولیدی جدید، پیش‌بینی می‌شود که این بازار تا سال ۲۰۳۰ به ۷۲۳۷,۱ میلیون دلار برسد. این افزایش درآمد ناشی از رشد ظرفیت‌های تولید و گسترش مصرف در صنایع مختلف خواهد بود. نرخ رشد سالانه مرکب (CAGR) این بازار در بازه ۲۰۲۳ تا ۲۰۳۰ معادل ۶,۸ درصد برآورد شده است. این نرخ رشد بالا نشان‌دهنده پویایی و رشد مستمر بازار بنزن در هند است. صنایع خودروسازی، پتروشیمی و تولید پلاستیک‌ها و لاستیک‌ها، از جمله بخش‌هایی هستند که عمدتاً از بنزن مشتق‌شده استفاده می‌کنند.

این رشد اقتصادی علاوه بر صنعت پتروشیمی هند، به صنایع مختلفی که از این ماده شیمیایی برای تولید محصولات خود بهره می‌برند مربوط می‌شود. بنابراین، افزایش تولید و مصرف بنزن می‌تواند آثار مثبت و قابل‌توجهی بر کل اقتصاد هند داشته باشد. هند در سال ۲۰۲۲ حدود ۶,۶ درصد از بازار جهانی بنزن را به خود اختصاص داده است. این سهم در سال‌های آینده با توجه به پیش‌بینی‌ها و پروژه‌های جدید، به طور قابل‌توجهی افزایش خواهد یافت. هند در سال ۲۰۳۰ به یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان بنزن در سطح جهانی تبدیل خواهد شد. این کشور با اجرای پروژه‌های کلیدی در زمینه تولید بنزن و بهره‌گیری از تکنولوژی‌های نوین، می‌تواند جایگاه خود را در بازار جهانی تقویت کرده و به عنوان یک مرکز تولید و صادرات بنزن شناخته شود.

صنعت شیلات هند

۳۱ فروردین - وزارت امور خارجه

صنعت شیلات نقش مهمی در اقتصاد هند ایفا نموده و در درآمد ملی، صادرات، امنیت غذایی و تغذیه ای و همچنین ایجاد اشتغال تاثیر بسزایی داشته است.

مناطق دریایی هند شامل ۸,۱۱۸ کیلومتر خط ساحلی، ۲ میلیون کیلومتر مربع مساحت منطقه ویژه اقتصادی [۱]، ۴۵۰ هزار کیلومتر رودخانه و کانال، ۲,۳۶ میلیون هکتار حوضچه، ۳,۵۴ میلیون هکتار مخزن و ۱,۲ میلیون هکتار دریاچه سیلابی است. طی ۱۰ سال گذشته دولت هند چندین ابتکار برای افزایش تولید و بهره‌وری شیلات انجام داده است. در نتیجه این اقدامات، کل تولید ماهی (داخلی و دریایی) از ۹,۵ میلیون تن در سال مالی ۲۰۱۳ به ۱۷,۵ میلیون تن در سال ۲۰۲۲ افزایش یافته است که شامل ۱۳,۱ میلیون تن بخش ماهیان مناطق داخلی و ۴,۴ میلیون تن بخش دریایی می‌شود که نسبت به سال پیش از آن ۸٪ و نسبت به سال ۲۰۱۳ نزدیک به ۱۱۴٪ رشد داشته است. تولید کل محصولات دریایی هند به طور پیوسته از سال ۲۰۰۵ همواره روند مثبت داشته است. حدود ۳۰ میلیون نفر از مردم هند به ویژه جوامع حاشیه نشین و آسیب پذیر در این صنعت مشغول به کار هستند. هند دومین تولیدکننده ماهی و سومین تولیدکننده آبی‌پروری در جهان است و ۸ از کل تولید جهانی ماهی را به خود اختصاص داده است. این کشور همچنین محل زندگی بیش از ۱۰ درصد از تنوع زیستی ماهی جهان است و یکی از ۱۷ کشور دارای تنوع زیستی بسیار غنی است.

روند تولید ماهی در خشکی و دریا در هند ۲۰۱۳-۲۰۲۲ (هر لک برابر با یکصد هزار)

هند هشت ایالت بزرگ تولیدکننده ماهی دارد. آندراپرادش با تولید ۵,۱ میلیون تن در سال ۲۰۲۲ بزرگترین تولیدکننده محصولات دریایی است. علاوه بر آن بنگال غربی (۲ میلیون تن)، کارناتاکا (۱,۲ میلیون تن)، ادیشا (۱,۱ میلیون تن)، کرالا (۹۲۱ هزار تن)، گجرات (۸۹۷ هزار تن) و بیهار (۸۴۶ هزار تن) در رتبه‌های بعدی قرار دارند. هدفگذاری دولت هند در تولید ماهی رسیدن به ۲۲ میلیون تن در سال ۲۵-۲۴ (شامل ۱۵ میلیون تن سهم شیلات داخلی و ۷ میلیون تن شیلات دریایی) از میزان ۱۷,۴ میلیون تن سال پیش از آن است. دولت در بودجه سال ۲۰۲۵ بالاترین حمایت سالانه از بخش شیلات را به مبلغ حدود ۳۲۰ میلیون دلار پیشنهاد کرده است که هدف آن تقویت موقعیت هند در صادرات آبی‌پروری و غذاهای دریایی است.

در حوزه ماهیان تن نیز اقیانوس هند به عنوان دومین منطقه بزرگ ماهی تن در جهان در حال حاضر ۲۱٪ از تولید تن ماهیان جهان را تأمین می‌کند. هر ساله حدود یک میلیون تن از گونه‌های مختلف در آب‌های اقیانوس هند صید می‌شود و منبعی برای تأمین پروتئین و درآمد ده‌ها میلیون نفر در جهان محسوب می‌شود. گونه‌های اصلی ماهی تن صادراتی هند شامل ماهی تن باله‌زرد (Yellowfin) با ۴۲٪ از حجم صادرات ماهی تن هند، اسکپ جک (Skipjack)، کیلکای چشم‌درشت (Bigeye) و نریتیک (Neritic Tuna) می‌باشد.

۳- وضعیت صادرات شیلات هند

صادرات غذاهای دریایی هند در سال مالی ۲۰۲۳ علیرغم چالش‌های مختلف در بازارهای صادراتی مهم، از نظر حجمی با ۲,۶۷٪ افزایش به بالاترین حد خود یعنی ۱,۷۸۱,۰۰۰ تن رسید اما از نظر ارزش حدود ۹٪ کاهش داشت

و به میزان ۷,۳۸ میلیارد دلار رسید. میگوی منجمد از نظر مقدار و ارزش همچنان مهم‌ترین کالای صادراتی بود و پیش‌بینی می‌شود صادرات دریایی تا پایان ۲۰۲۵ به ۱۴ میلیارد دلار برسد.

الف - مهمترین اقلام صادراتی

مهمترین اقلام صادراتی هند از نظر حجم و نوع محصولات دریایی عمدتاً مربوط به میگو منجمد (۴۰٪)، ماهی منجمد (۲۱٪)، ماهی مرکب (Squids) (۵٪)، ماهی مرکب (Cuttlefish) (۳٪)، اقلام خشک شده و اقلام زنده و سرد شده می‌باشد که تقریباً نسبت به سال قبل ثابت بوده است.

۱- میگوی منجمد

در سال ۲۰۲۳ میگو منجمد به میزان ۷۱۶ هزار تن و ارزش ۴,۸۸۱ میلیارد دلار موقعیت خود را به عنوان کالای برتر در سبد صادرات غذاهای دریایی حفظ کرد و ۴۰٪ از نظر حجم و ۶۶٪ از کل درآمد ارزی را به خود اختصاص داد. امریکا به عنوان بزرگترین بازار، ۲۹۷,۵۷۱ تن میگوی منجمد وارد کرد و پس از آن چین (۱۴۸,۴۸۳ تن)، اتحادیه اروپا (۸۹,۶۹۷ تن)، جنوب شرق آسیا (۵۲,۲۵۴ تن)، ژاپن (۳۵,۹۰۶ تن) و خاورمیانه (۲۸,۵۷۱ تن) در رتبه‌های بعدی قرار داشتند.

صادرات میگوی وانامی [۲] به عنوان مهم‌ترین نوع میگوی صادراتی در سال ۲۰۲۳ از نظر ارزش به ۴۲۵۳,۸۶ میلیون دلار رسید. میگو ببری سیاه [۳] در سال ۲۰۲۳ به ارزش ۳۴۷,۸۴ میلیون دلار صادر شد و کشورهای چین و هنگ کنگ (۲۸٪)، امریکا (۱۸,۲٪)، اتحادیه اروپا (۱۸٪)، و ژاپن (۱۳٪) مقصد اصلی این محصول بودند. همچنین صادرات میگوی اسکمپی [۴] در این سال روند مثبتی داشته است.

۲- ماهی منجمد

ماهی منجمد به ارزش ۶۷۱,۱۷ میلیون دلار دومین قلم صادراتی عمده هند در مسیر صادرات محصولات غذایی دریایی است.

۳- پودر و خوراک ماهی و میگو - اقلام خشک غیرخوراکی

سومین قلم در سبد صادراتی با حجم ۲۸۳ هزار تن و ارزش بیش از ۴۹۹ میلیون دلار بوده است.

۴- ماهی مرکب منجمد (Frozen squid)

چهارمین قلم صادراتی با ارزش ۳۷۳,۴۰ میلیون دلار است و صادرات آن نسبت به سال قبل از نظر حجم ۱۱٪ رشد داشت.

۵- خمیر ماهی و سایر فرآورده‌ها (Surimi and Surimi Analogs)

پنجمین کالای صادرات دریایی هند با حجم ۱۳۵,۳۲۷ تن و ارزش ۲۹۴,۴۳ میلیون دلار است.

۶- ماهی مرکب منجمد (Cuttlefish)

در سال ۲۰۲۳ صادرات این ماهی در حجم ۵۴,۳۱۶ تن به ارزش ۲۷۴,۶۲ میلیون دلار بود.

۷- اقلام تازه شیلات

در سال ۲۰۲۳ صادرات اقلام سرد شامل میگو، ماهی و سایر آبزیان تازه و خنک (نه منجمد) افزایش قابل توجهی داشت و از نظر مقدار ۴۷٪ و از نظر ارزش ۸٪ رشد داشت.

۸- ماهی تن

میزان صادرات ماهیان تن هند در سال ۲۰۲۳ از نظر حجم ۵۱,۶ هزار تن و از نظر ارزش به ۸۷,۹ میلیون دلار بوده است که در مقایسه با سال پیش از آن از نظر حجم ۳۲٪ و از نظر ارزش ۳۳٪ افزایش یافته است.

فهرست کالاهای صادراتی بعدی شامل هشت پای منجمد (۶۲,۱ میلیون دلار) و پس از آن روغن ماهی (۵۸,۵ میلیون دلار)، اقلام زنده (۴۸,۶ میلیون دلار)، اقلام خوراکی خشک شده (۳۷,۶ میلیون دلار)، خرچنگ دریایی منجمد (۳۳,۶ میلیون دلار) و شکمبه ماهی (۱۶,۷ میلیون دلار) می‌باشند.

ب- بازارهای صادراتی شیلات هند

امریکا و چین واردکنندگان اصلی غذاهای دریایی هند هستند. در سال ۲۰۲۳ امریکا با ۲,۵ میلیارد دلار سهم ۳۵٪ داشته است. میگوی منجمد همچنان کالای اصلی صادراتی به امریکا بود و ۹۲ درصد ارزش صادراتی را به خود اختصاص داد.

چین (به استثنای هنگ کنگ و تایوان) دومین مقصد بزرگ صادرات غذاهای دریایی هند با حجم صادرات ۴۵۱,۳۶۳ تن به ارزش ۱,۳۸ میلیارد دلار بود که سهم ۲۵٪ به لحاظ حجم و ۱۹٪ از نظر ارزش صادراتی داشته است. میگو منجمد، سهم اصلی کالای صادراتی به چین با حجم ۳۲٪ و ماهی منجمد با سهم ۲۲٪ دومین سهم کل صادرات به چین داشت. پس از آن ژاپن، ویتنام، تایلند، کانادا، اسپانیا و بلژیک ۸ بازار برتر بود که ۸۰٪ ارزش کل واردات از هند تا پایان سال ۲۰۲۳ را به خود اختصاص دادند.

۴- طرح ها و اقدامات حمایتی دولت در حوزه شیلات

۱- طرح شکوفایی شیلات هند (PMMSY)

طرح PMMSY [۵] با سرمایه‌گذاری ۲,۵ میلیارد دلار به منظور افزایش بهره‌وری، تولید و مناطق زیر کشت و صادرات محصولات دریایی هند در همه ایالت ها از سال ۲۰۲۰ به مدت ۵ سال اجرایی شد. از تاریخ اجرای طرح تاکنون دولت مرکزی ۱,۱۲ میلیارد دلار، ایالت‌ها ۶۱۷ میلیون دلار و ذینفعان ۷۲۹ میلیون دلار در این طرح سرمایه گذاری کرده اند. پروژه‌های اصلی مصوب طرح مذکور شامل توسعه بنادر ماهیگیری، مراکز تخلیه ماهی، مخازن پرورش در قفس، آبی‌پروری آب شور و شیرین، افزایش رفاه ماهیگیران، تأسیسات زیرساختی پس از صید، پرورش جلبک دریایی، شیلات زینتی و شیلات آب سرد و غیره می‌باشد. این طرح افزایش تولید ماهی به ۲۲ میلیون تن، افزایش بهره‌وری در آبی‌پروری به ۵ تن در هکتار و افزایش سهم ارزش افزوده ناخالص (GVA) بخش شیلات به ۹ درصد تا پایان سال ۲۰۲۴ را هدفگذاری کرده است. در این طرح برای کارآفرینان از جمله فارغ‌التحصیلان شیلات تا سقف ۱۵۰,۰۰۰ دلار پشتیبانی مالی می‌شود.

طرح «تعاون رفاه ماهیگیران نخست وزیر» (PMMKSSY) [۶]: به موجب این طرح از ۲۰۲۳ لغایت ۲۰۲۶ حدود ۷۰۰ میلیون دلار با هدف تقویت بخش شیلات، افزایش کارایی در زنجیره ارزش شیلات، کارایی زنجیره ارزش بنگاه‌های خرد و کوچک شیلات، ایجاد سیستم بهداشت و کیفیت برای تولید ماهی و.. هزینه شده است.

وزارت شیلات هند جهت راه اندازی و توسعه یازده پارک آبی یکپارچه در کشور ذیل طرح (PMMSY) با تخصیص ۸۵ میلیون دلاری در ایالت های مختلف برای تقویت زنجیره ارزش آبی پروری، ایجاد بازار بزرگ ماهی، توسعه بنادر ماهیگیری هوشمند و یکپارچه موافقت کرده است.

تشکیل صندوق توسعه زیرساخت‌های شیلات و آبی‌پروری (FIDF)

وزارت شیلات، دامداری و لبنیات هند به منظور رفع نیازهای زیرساختی بخش شیلات صندوقی به نام (FIDF) [۷] با سرمایه ۹۰۰ میلیون دلار برای تأمین نیازهای زیرساختی بخش شیلات در سال ۲۰۱۸ تشکیل داد. این صندوق تسهیلات مالی به نهادها و سازمان‌های واجد شرایط برای توسعه زیرساخت‌های شیلات از جمله توسعه بنادر ماهیگیری، مراکز تخلیه ماهی و واحدهای فرآوری ماهی ارائه می دهد که تاکنون ۱۳۲ پیشنهاد به ارزش ۶۸۰ میلیون دلار تصویب شده‌اند.

حمایت از استارت‌آپ‌های شیلات و سازمان‌های تولیدکننده شیلات

وزارت شیلات با ایجاد ۳ مرکز رشد ترویج حداقل ۱۰۰ استارت‌آپ شیلات، تعاونی‌ها، شرکت های تولیدی و گروه‌های خودیار را مدیریت می‌کند. این مراکز در موسسات برتر مانند موسسه ملی مدیریت ترویج کشاورزی

(MANAGE)[۸] در حیدرآباد، موسسه مرکزی آموزش شیلات (CIFE-ICAR)[۹] در بمبئی و موسسه مرکزی فناوری شیلات (CIFT-ICAR)[۱۰] ذیل شورای تحقیقات کشاورزی هند (ICAR)[۱۱] در کوچی میزبانی خواهند شد.

طرح انقلاب آبی

طرح انقلاب آبی [۱۲] جهت توسعه و به روز رسانی تجهیزات و مدیریت یکپارچه شیلات و آبی‌پروری در کشور از جمله افزایش تولید و بهره‌وری ماهی با تزریق سرمایه حدود ۶۰۰ میلیون دلار به مدت ۵ سال از ۲۰۱۵ اجرا و به پایان رسید.

سازمان‌های دولتی مرتبط با شیلات هند

۱- سازمان توسعه صادرات محصولات دریایی (MPEDA)[۱۳]

سازمان توسعه صادرات محصولات دریایی هند در سال ۱۹۷۲ برای توسعه صادرات صنعت غذاهای دریایی هند و تحقق پتانسیل کامل صادرات تشکیل شد. تمرکز MPEDA بر تبلیغات بازار، صید ماهی، تحقیق و توسعه، کنترل کیفیت، توسعه زیرساخت و ارزش افزوده است. این سازمان همچنین به دولت مرکزی در تعیین استانداردهای جدید برای شناورهای ماهیگیری، انبارهای ذخیره‌سازی، کارخانه‌های فرآوری و حمل‌ونقل مشاوره و کمک می‌کند.

۲- دپارتمان شیلات وزارت شیلات، دامپروری و لبنیات هند

این اداره در سال ۲۰۱۹ با جداسازی بخش شیلات از بخش دامداری، لبنیات و شیلات تشکیل شد و مسئولیت تدوین سیاست‌ها و طرح‌های مربوط به توسعه شیلات داخلی، دریایی و ساحلی و مؤسسات مختلف شیلات توسعه صنعت ماهی، رفاه ماهیگیران، ارائه آمار، تنظیم قوانین و مقررات و انجام نظارت‌های لازم را برعهده دارد.

۳- نهاد ملی توسعه شیلات

سازمان خودگردان زیر نظر وزارت شیلات هند است که بر توسعه بخش شیلات از طریق برنامه‌ها و ابتکارات گوناگون متمرکز است. وزارت شیلات نهاد اصلی سیاستگذاری است، درحالی که (MPEDA) بر صادرات و (NFDB)[۱۴] بر توسعه تمرکز دارد.

تفاهم نامه‌های همکاری هند با سایر کشورها در حوزه شیلات

دپارتمان شیلات هند ۶ یادداشت تفاهم همکاری با ۵ کشور نروژ، بنگلادش، مراکش، ویتنام و ایسلند در زمینه ترویج توسعه پایدار شیلات، تبادل اطلاعات علمی، توسعه برخی گونه‌های ماهی و همکاری در شیوه‌های مدیریتی

برای ذخایر ماهی در آب های مرزی امضا کرده است. دو نمونه از آخرین یادداشت تفاهات امضاء شده با کشورهای بنگلادش و ویتنام به پیوست می باشد.

۷- چالش های صنعت شیلات هند

صنعت شیلات هند با چندین چالش مهم در زمینه های زیست محیطی، اجتماعی-اقتصادی و زیرساختی روبرو است. رسیدگی به این چالش ها از طریق اصلاحات سیاست گذاری، ارتقاء فناوری و استفاده از روش های نوین در توسعه قابل رسیدگی و رفع شدنی است.

۱- چالش های زیست محیطی

تغییرات آب و هوایی: افزایش دمای دریا، اسیدی شدن اقیانوس ها و تغییر جریان های اقیانوسی اکوسیستم های دریایی را مختل کرده و بر جمعیت آبزیان تاثیر گذاشته است.

آلودگی: آلودگی رودخانه ها، دریاچه ها و مناطق ساحلی به دلیل صنعتی شدن و شهرنشینی که منجر به تخریب زیستگاه های آبی می شود افزایش یافته است.

صید بی رویه: روش های صید ناپایدار، از جمله صیدهای غیرقانونی و عدم وجود گزارشات شفاف منجر به کاهش منابع و از دست دادن تنوع زیستی شده است.

۲- چالش های اجتماعی-اقتصادی

فشارهای اقتصادی: ماهیگیران کوچک اغلب به دلیل دسترسی محدود به اعتبار و بیمه با بی ثباتی مالی روبرو هستند و از آنها در برابر آسیب های مالی محافظت نمی شود.

ناکارآمدی بازار: مدیریت ضعیف پس از صید، فقدان امکانات سردخانه ای و ارزش افزوده محدود سودآوری را برای ماهیگیران کاهش داده است.

۳- چالش های زیرساختی

فناوری ها و تجهیزات قدیمی: بسیاری از شناورهای ماهیگیری و تأسیسات فرآوری مدرن سازی نشده و فاقد کارایی لازم است.

بهره وری پائین: زیرساخت های ناکافی سردخانه و حمل و نقل منجر به تلفات قابل توجه پس از صید می شود.

تنوع محدود گونه ها: اتکای بیش از حد به چند گونه شیلاتی منجر به نوسانات قیمتی شده و تنوع بخشیدن به ماهیان با ارزش بالا مانند تیلاپیا توسعه نیافته باقی مانده است.

فهرست ۱۰ کشور تولید کننده برتر در سال ۲۰۲۴

۱۸ فروردین - ایسنا

فهرست ۱۰ کشور تولید کننده برتر در سال ۲۰۲۴ که بر مبنای جدیدترین داده‌های بانک جهانی تهیه شده است، نشان می‌دهد که شرکت‌ها اغلب تولید خود را به کجا برون‌سپاری می‌کنند.

اگرچه تولید یک صنعت جهانی است، اما در یک نقطه متمرکز نیست و هر کشوری کالاهای نسبتاً متمایز تولید می‌کند که صنعت تولید جهانی گسترده‌تر را تشکیل می‌دهد.

تولید برای بسیاری از مشاغل در سراسر جهان حیاتی است. فهرست ۱۰ کشور تولید کننده برتر در سال ۲۰۲۴ که بر مبنای جدیدترین داده‌های بانک جهانی تهیه شده است، نشان می‌دهد که شرکت‌ها اغلب تولید خود را به کجا برون‌سپاری می‌کنند.

بر اساس گزارش پایگاه اینترنتی «ورلد پاپیولیشن ریویو»، این داده‌ها از بخش آمار سازمان ملل متحد جمع‌آوری شده است. بزرگترین کشورهای تولیدکننده جهان در سال ۲۰۲۴، شامل این کشورها بودند:

۱- چین

سهم از تولید جهانی: ۳۱,۶ درصد

چین از نظر تولید در صدر فهرست قرار دارد. این کشور در ۳۱,۶۳ درصد از کل تولید جهانی بخش تولید سهمیم است که ارزش کل نزدیک به پنج تریلیون دلار، به اقتصاد جهانی اضافه می‌کند. صادرات اصلی چین شامل کالاهای مصرفی مانند منسوجات، لوازم الکترونیکی و پوشاک است.

۲- آمریکا

سهم از تولید جهانی: ۱۵,۹ درصد

آمریکا سابق بر این، بزرگترین بخش تولید را در جهان داشت تا اینکه، در سال ۲۰۱۰، چین از این کشور سبقت گرفت. با این حال، آمریکا همچنان در تلاش برای پس گرفتن این موقعیت برتر است. آمریکا در حدود ۱۵,۹ درصد از تولید جهانی به ارزش حدود ۲,۵ تریلیون دلار سهم است. تولیدات آمریکا شامل خودرو، محصولات شیمیایی، محصولات غذایی، تجهیزات نظامی و هواپیما است.

۳- ژاپن

سهم از تولید جهانی: ۶,۵ درصد

ژاپن در رتبه سوم قرار دارد و تقریباً ۶,۵ درصد از کل تولیدات صنعت تولید جهان را تامین می کند. تولید صنعت تولید این کشور در سال ۲۰۲۲، به بیش از ۸۰۰ میلیارد دلار رسید. صادرات ژاپن شامل وسایل نقلیه، قطعات رایانه، الکترونیک و مواد شیمیایی است.

۴- آلمان

سهم از تولید جهانی: ۴,۸ درصد

آلمان با تولید به ارزش حدود ۷۵۰ میلیارد دلار، در میان کشورهای تولیدکننده پیشرو در اروپا قرار دارد. این کشور که برای صادرات وسایل نقلیه موتوری، ماشین آلات برقی و فلزات تولیدی، شناخته شده، در حدود ۴,۸ درصد از تولید جهانی سهم است.

۵- هند

سهم از تولید جهانی: ۲,۹ درصد

اگرچه ممکن است هند بیشتر برای بخش فناوری اطلاعات، نیروی کار یا مراکز خدمات مشتری شناخته شده باشد، این کشور نیز سهم عمده‌ای در بخش تولید دارد که معادل حدود ۲,۹ درصد از تولید جهانی را تشکیل می دهد. ارزش تولید این کشور تقریباً ۴۵۱ میلیارد دلار است. هند بیشتر برای محصولات کشاورزی، منسوجات، کالاهای مهندسی، محصولات چرمی و مواد شیمیایی شناخته شده است.

۶- کره جنوبی

سهم از تولید جهانی: ۲,۷ درصد

کره جنوبی در حدود ۲,۷۱ درصد از تولید جهانی سهم است و ارزش تولید این کشور به حدود ۴۲۷ میلیارد دلار می‌رسد. صنعت تولید، تقریباً ۲۹ درصد از کل تولید ملی کره جنوبی را تشکیل می‌دهد. صادرات عمده کره جنوبی شامل محصولات فناوری، خودرو، مواد نفتی و ماشین آلات است.

۷- روسیه

سهم از تولید جهانی: ۱,۸ درصد

روسیه در رتبه هفتم این فهرست قرار داشته و در حدود ۱,۸۳ درصد تولید جهانی به ارزش ۲۸۸ میلیارد دلار مشارکت دارد. روسیه در درجه اول محصولات انرژی (نفت و گاز)، تجهیزات نظامی، فناوری هوافضا، خودرو، مواد شیمیایی، ماشین آلات سنگین و کالاهای کشاورزی تولید می‌کند.

۷- ایتالیا

سهم از تولید جهانی: ۱,۸ درصد

ایتالیا در فهرست کشورهای تولید کننده برتر، رتبه هشتم را دارد و ساختار اقتصادی آن، به شدت به تولید و صنعتی شدن متکی است. ارزش تولید صنعت تولید ایتالیا تقریباً ۲۸۴ میلیارد دلار است و صادرات اولیه این کشور شامل محصولات فلزی، پوشاک و کفش، وسایل نقلیه و مواد شیمیایی است.

۸- مکزیک

سهم از تولید جهانی: ۱,۷ درصد

مکزیک، در حدود ۱,۷ درصد از تولید جهانی به ارزش ۲۶۶ میلیارد دلار سهم است. صادرات مکزیکی، سوخت‌های معدنی، روان‌کننده‌ها، مواد غذایی، تجهیزات حمل و نقل و ماشین آلات است.

۹- فرانسه

سهم از تولید جهانی: ۱,۶ درصد

بخش تولید فرانسه در ۱,۶۵ درصد از کل تولید جهانی به ارزش تقریباً ۲۵۹ میلیارد دلار، سهم است. صادرات اصلی فرانسه شامل محصولات کشاورزی، ماشین آلات، هواپیما و محصولات هیدروکربنی است.

۱۰- بریتانیا

بریتانیا یک کشور مستقل شامل انگلیس، اسکاتلند، ولز و ایرلند شمالی است که حدود ۱,۶۵ درصد از تولید جهانی به ارزش کل تولیدی ۲۵۹ میلیارد دلاری را به خود اختصاص می‌دهد. صادرات عمده بریتانیا شامل مواد شیمیایی، کالاهای تولیدی و محصولات غذایی است.

اروپا به دنبال تعرفه صفر درصدی در هند

۲۰ فروردین - ایسنا

منابع آگاه اعلام کردند اتحادیه اروپا از هند می‌خواهد که تعرفه‌های واردات خودرو را تحت یک قرارداد تجاری بلندمدت، لغو کند اما دولت «نارندرا مودی»، نخست‌وزیر هند، تمایل دارد برای به نتیجه رساندن مذاکرات، شرایط پیشنهاد فعلی خود را مساعد کند.

دو منبع صنعتی و یک مقام دولتی گفتند: هند برای کاهش تدریجی تعرفه‌ها از بیش از ۱۰۰ درصد، به ۱۰ درصد آماده است. این در حالی است که خودروسازان در تلاش هستند تا دولت هند، حداقل تعرفه ۳۰ درصد را حتی در صورت شروع کاهش تعرفه، حفظ کند و همچنین برای محافظت از بازیگران داخلی، تعرفه واردات خودروهای برقی را برای ۴ سال دیگر تغییر ندهد.

خواسته‌های اتحادیه اروپا، هفته‌ها پس از آن مطرح می‌شود که دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، به‌عنوان بخشی از مذاکرات تجاری دوجانبه با هند، به دنبال معافیت مشابهی از تعرفه‌های واردات خودروها، از جمله خودروهای الکتریکی است که فشار بر خودروسازان هندی را افزایش می‌دهد.

کاهش تعرفه‌ها، یک پیروزی برای خودروسازان اروپایی مانند فولکس واگن، مرسدس بنز و بی‌ام‌دبلیو خواهد بود و دسترسی آنها را به بازارهای هند افزایش می‌دهد. همچنین می‌تواند یک موفقیت برای شرکت «تسلا» باشد که فروش خودروهای الکتریکی وارداتی در هند را در سال جاری، احتمالاً از کارخانه‌اش در برلین آغاز خواهد کرد.

یکی از منابع صنعتی گفت: اتحادیه اروپا خواستار یک معامله بهتر است و هند قصد دارد پیشنهاد بهتری ارائه دهد. به گفته این منابع آگاه، وزارت بازرگانی هند خواسته‌های اتحادیه اروپا و موضع هند را در جلسه هفته گذشته به مقامات وزارت صنایع سنگین و نمایندگان صنعت خودروسازی ابلاغ کرد.

بازار خودروی هند با تولید چهار میلیون دستگاه در سال، یکی از امن‌ترین بازارها در جهان است و خودروسازان داخلی استدلال کرده‌اند که کاهش شدید تعرفه‌ها با ارزان‌تر کردن واردات، سرمایه‌گذاری در تولید داخلی را از بین خواهد برد.

شرکت‌هایی مانند تاتا موتورز و ماهیندرا، علیه کاهش تعرفه‌های واردات خودروهای الکتریکی اعمال فشار کرده‌اند و گفته‌اند که این امر به بخشی آسیب می‌زند که در آن سرمایه‌گذاری سنگینی انجام داده‌اند و قصد دارند پول بیشتری در آن تزریق کنند. خودروسازی هند، کاهش فوری تعرفه‌ها بر تعداد محدودی از خودروهای بنزینی را از بیش از ۱۰۰ درصد، به ۷۰ درصد و سپس به ۳۰ درصد را پیشنهاد کرده است. به گفته این منابع، خودروسازان در بخش خودروهای الکتریکی، خواهان عدم کاهش تعرفه‌ها تا سال ۲۰۲۹ و به دنبال آن، کاهش تدریجی تعرفه بر واردات محدود، به ۳۰ درصد هستند.

در حالی که هنوز مشخص نیست، هند قبلاً پیشنهاد تعرفه ۱۰ درصدی خود را به اتحادیه اروپا ارائه کرده است یا خیر، تحلیلگران انتظار دارند که با توجه به تهدید جنگ تجاری جهانی و تاثیر رکودی افزایش شدید تعرفه‌های ترامپ، هر دو طرف انعطاف بیشتری در مذاکرات داشته باشند.

طبق گزارش رویترز، هند و اتحادیه اروپا چند سال است که مذاکره تجاری را آغاز کرده‌اند و در ماه فوریه توافق کردند که تا پایان سال، تحت‌تاثیر کاهش تاثیر تعرفه‌های آمریکا، این توافق را منعقد کنند.

رقابت سکویای محلی هند با متا و گوگل

۲۴ فروردین - دنیای اقتصاد

در جهان امروز، پلتفرم‌ها نه تنها بستر تعاملات اجتماعی و اقتصادی هستند، بلکه نقش تعیین‌کننده‌ای در حکمرانی داده، شکل‌دهی به افکار عمومی، جهت‌دهی به اقتصاد دیجیتال و تقویت قدرت نرم کشورها ایفا می‌کنند.

از این‌رو، توانمندسازی در حوزه پلتفرم‌داری و شکل‌دهی به زیست‌بوم بومی این حوزه، به یکی از ارکان راهبردی حکمرانی فضای مجازی تبدیل شده است. کشورهایی که از قدرت ساخت، توسعه و تنظیم‌گری پلتفرم‌های بومی برخوردارند، نه تنها در برابر سلطه پلتفرم‌های فراملی آسیب‌پذیر نیستند، بلکه می‌توانند سهم موثری در اقتصاد و امنیت فضای مجازی جهانی داشته باشند. بر همین اساس، مرکز رسانه و روابط عمومی مرکز ملی فضای مجازی در قالب پرونده ویژه‌ای با عنوان «پلتفرم‌داری و تنظیم‌گری در جهان»، به واکاوی سیاست‌ها و تجارب کشورهای مختلف در این حوزه پرداخته است.

در نخستین گزارش از این پرونده، ابعاد گوناگون سیاست‌های حمایتی دولت هند برای توسعه پلتفرم‌های بومی، نحوه مواجهه آنان با پلتفرم‌های خارجی و چارچوب‌های قانونی ناظر بر این عرصه مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است.

هند، سرزمین تضادها و تنوع فرهنگی، امروز نه تنها به عنوان پرجمعیت‌ترین کشور جهان با بیش از ۱,۴۲ میلیارد نفر شناخته می‌شود، بلکه به سرعت در حال تبدیل شدن به یکی از بزرگ‌ترین بازیگران دنیای دیجیتال است. در این کشور که روزگاری ارتباطات سنتی حرف اول را می‌زد، اکنون و در سال ۲۰۲۵ بیش از ۸۳۶ میلیون نفر به اینترنت دسترسی دارند و فضای مجازی به بخش جدایی‌ناپذیر زندگی مردم تبدیل شده است.

در دهه گذشته، هند شاهد تحولی بزرگ در نحوه تعامل، اشتراک‌گذاری و مصرف محتوا بوده است. با گسترش سریع اینترنت و تلفن‌های همراه، ارتباطات دیجیتال در این کشور دگرگون شده و رسانه‌های اجتماعی به عنوان نیرویی تحول‌آفرین در این عرصه ظاهر شده‌اند. در این میان، ابتکار «آتمانیربهار بهارات» (Atmanirbhar Bharat) به معنای هند خودکفا، نقشی کلیدی در بومی‌سازی و توسعه پلتفرم‌های بومی ایفا کرده است. این طرح ملی که توسط دولت هند معرفی شده با هدف تقویت تولید داخلی و کاهش وابستگی به فناوری‌های خارجی، توسعه پلتفرم‌های بومی را تشویق می‌کند. در نتیجه، توسعه‌دهندگان هندی با انگیزه‌ای مضاعف، پلتفرم‌هایی متناسب با نیازها، زبان‌ها و فرهنگ‌های متنوع این کشور را ایجاد کرده‌اند.

در قالب ابتکار هند خودکفا، دولت هند حمایت‌های مستقیمی از توسعه‌دهندگان پلتفرم‌های بومی ارائه کرده است. به‌طور مشخص، در چالش توسعه مرورگر بومی هند (IWBDC) که در سال ۲۰۲۵ برگزار شد، به تیم‌های برتر جوایز مالی تا سقف یک کروڑ روپیه اعطا شد؛ در این مسابقه شرکت هندی Zoho به عنوان برنده اول انتخاب شد. این چالش‌ها علاوه بر حمایت مالی، امکان دسترسی به منابع دولتی، زیرساخت‌های تست و شبکه‌سازی با

نهادهای حاکمیتی را برای تیمهای فناوری فراهم می‌کنند. همچنین، در پروژه‌هایی مانند DigiBoxx، دولت از طریق سرمایه‌گذاری اولیه و تخصیص زیرساخت سرورهای داخلی، زمینه اجرای یک سامانه ذخیره‌سازی کاملاً بومی را فراهم کرد.

حمایت دولت هند از پلتفرم‌داری

در بُعد سیاستی و زیرساختی، دولت هند اقدام به تدوین مقررات حمایتی کرده که پلتفرم‌های داخلی را در اولویت مناقصه‌ها و پروژه‌های دولتی قرار می‌دهد. همچنین برنامه‌های گسترده‌ای برای توسعه اینترنت پرسرعت در مناطق روستایی اجرا شده که بازار پلتفرم‌های بومی را توسعه می‌دهد. علاوه بر این، با الزام به میزبانی داده‌ها در داخل کشور، مزیت رقابتی برای پلتفرم‌های هندی نسبت به نمونه‌های خارجی فراهم شده است. حمایت‌هایی همچون دسترسی رایگان یا یارانه‌ای به API‌های دولتی، مشاوره حقوقی برای انطباق با مقررات فناوری اطلاعات و حتی حمایت از ثبت اختراع داخلی نیز در قالب برنامه‌های وزارت فناوری اطلاعات ارائه می‌شود.

از این‌رو اپلیکیشن‌های بومی هند نه تنها تلاش می‌کنند جایگزینی برای نمونه‌های خارجی باشند، بلکه هویت منحصر به فرد خود را در صنعتی که پیش‌تر تحت سلطه غول‌های خارجی بود، شکل داده‌اند. با در نظر گرفتن ویژگی‌های فرهنگی و اجتماعی هند، این پلتفرم‌ها فضایی امن و آشنا برای کاربران فراهم کرده‌اند تا به اشتراک‌گذاری محتوا، خرید و تعامل اجتماعی بپردازند. در ادامه به معرفی برخی از این پلتفرم‌ها می‌پردازیم:

۹ پلتفرم بومی و محبوب هندی‌ها

ShareChat: شیرچت یکی از محبوب‌ترین شبکه‌های اجتماعی هند است که در سال ۲۰۱۵ راه‌اندازی شد. این پلتفرم با پشتیبانی از بیش از ۱۵ زبان محلی، فضایی را برای کاربران هندی فراهم کرده است تا بدون نیاز به زبان انگلیسی، به اشتراک‌گذاری محتوا، چت و تعامل بپردازند. تمرکز شیرچت بر محتوای بومی و فرهنگی باعث شده تا جایگزینی ایده‌آل برای کاربران هندی باشد که به دنبال فضایی آشنا و نزدیک به سبک زندگی خود هستند. شیرچت با بیش از ۱۶۰ میلیون کاربر فعال ماهانه، به یکی از محبوب‌ترین شبکه‌های اجتماعی در هند تبدیل شده است.

Moj: موج یک اپلیکیشن برای اشتراک‌گذاری ویدئوهای کوتاه است که پس از ممنوعیت تیک‌تاک در هند، محبوبیت زیادی به دست آورد. این پلتفرم با ارائه افکت‌ها، فیلترها و ابزارهای ویرایشی متنوع، به کاربران اجازه می‌دهد ویدئوهای خلاقانه و سرگرم‌کننده تولید کنند. موج توانسته با بیش از ۱۲۰ میلیون کاربر فعال ماهانه، یکی از رقبای اصلی تیک‌تاک و اینستاگرام در هند باشد.

Roposo: روپوسو نیز یکی دیگر از پلتفرم‌های ویدئوی کوتاه است که تمرکز ویژه‌ای بر محتوای بومی و سرگرمی‌های محلی دارد. این اپلیکیشن امکان کسب درآمد از تولید محتوا را برای کاربران خود فراهم کرده است و یکی از انتخاب‌های اصلی تولیدکنندگان محتوای ویدئویی در هند محسوب می‌شود. روپوسو با داشتن بیش از ۱۰۰ میلیون کاربر، به یکی از تاثیرگذارترین شبکه‌های اجتماعی کشور تبدیل شده است.

Chingari: چینگاری که پس از ممنوعیت تیک‌تاک در هند به شهرت رسید، یک پلتفرم برای اشتراک‌گذاری ویدئوهای کوتاه است که ویژگی منحصر به فرد آن سیستم پاداش‌دهی به کاربران است. این اپلیکیشن با استفاده از فناوری بلاک‌چین، کاربران را برای تولید محتوای محبوب تشویق می‌کند. این رویکرد باعث شده تا چینگاری نه تنها یک شبکه اجتماعی، بلکه بستری برای کسب درآمد دیجیتال باشد. چینگاری با بیش از ۵۰ میلیون کاربر، به سرعت در حال رشد و جذب مخاطبان جدید است.

Koo: کو، نسخه هندی توییتر، یک پلتفرم میکرو بلاگینگ است که به کاربران اجازه می‌دهد نظرات و دیدگاه‌های خود را به زبان‌های محلی منتشر کنند. این اپلیکیشن با حمایت دولت هند، در مدت کوتاهی به محبوبیت بالایی دست یافت و توانست کاربران زیادی را به خود جذب کند. بسیاری از چهره‌های سیاسی و رسانه‌ای هند از کو به عنوان جایگزینی برای توییتر استفاده می‌کنند. کو با بیش از ۲۰ میلیون کاربر، به‌ویژه در میان افرادی که به دنبال جایگزینی برای توییتر هستند، محبوبیت یافته است.

Trell: ترل یک شبکه اجتماعی مبتنی بر محتوای ویدئویی و بلاگ‌های بصری است که به کاربران امکان می‌دهد تجربیات خود را در زمینه‌هایی مانند سفر، غذا، مد و سبک زندگی به اشتراک بگذارند. این اپلیکیشن با ترکیب شبکه اجتماعی و تجارت الکترونیک، به کاربران اجازه می‌دهد محصولات معرفی شده در ویدئوها را مستقیماً خریداری کنند که آن را به یکی از پلتفرم‌های پیشرو در حوزه اینفلوئنسر مارکتینگ در هند تبدیل کرده است. ترل با بیش از ۱۵ میلیون کاربر، به یکی از پلتفرم‌های اصلی برای علاقه‌مندان به سبک زندگی و محتوای الهام‌بخش تبدیل شده است.

Mitron: میترون نیز یکی دیگر از پلتفرم‌های ویدئوی کوتاه است که پس از ممنوعیت تیک‌تاک در هند، محبوبیت زیادی پیدا کرد. این اپلیکیشن با رابط کاربری ساده و ابزارهای متنوع ویرایش ویدئو، به کاربران اجازه می‌دهد محتوای خلاقانه تولید کرده و با جامعه‌ای گسترده به اشتراک بگذارند. میترون یکی از رقبای اصلی موج و چینگاری در بازار ویدئوهای کوتاه محسوب می‌شود. میترون با بیش از ۱۰ میلیون کاربر، به‌ویژه در میان تولیدکنندگان محتوای نوظهور، محبوبیت دارد.

Public: پابلیک یک اپلیکیشن خبری محلی است که به کاربران امکان می‌دهد از رویدادهای مهم و اخبار منطقه خود مطلع شوند. برخلاف سایر شبکه‌های اجتماعی که بر محتوای سرگرمی متمرکز هستند، پابلیک بیشتر روی

اطلاع‌رسانی و پوشش اخبار محلی تمرکز دارد. این پلتفرم به یکی از منابع اصلی اخبار برای مردم مناطق روستایی و شهری کوچک هند تبدیل شده است. پابلیک با بیش از ۵۰ میلیون کاربر، به منبعی معتبر برای اخبار محلی در سراسر هند تبدیل شده است.

Lokal: لوکال نیز یک پلتفرم خبری و اطلاعات محلی است که در زمینه اطلاع‌رسانی درباره اخبار، فرصت‌های شغلی، اطلاعیه‌های دولتی و خدمات محلی فعالیت می‌کند. این اپلیکیشن توانسته ارتباط موثری بین کاربران و خدمات شهری ایجاد کند و برای بسیاری از ساکنان مناطق کمتر توسعه‌یافته، منبعی مهم برای دسترسی به اطلاعات ضروری باشد. لوکال با بیش از ۱۰ میلیون کاربر، به یکی از منابع اصلی اطلاعات محلی در مناطق روستایی و شهری کوچک هند تبدیل شده است.

هند در سال‌های اخیر توانسته است اکوسیستم پلتفرم‌های بومی خود را به‌شکلی چشمگیر توسعه دهد و با تکیه بر نوآوری، فرهنگ محلی و حمایت‌های دولتی، جایگزین‌های قدرتمندی برای پلتفرم‌های خارجی ارائه کند. نقطه قوت اصلی این پلتفرم‌ها، پشتیبانی از زبان‌ها و فرهنگ‌های متنوع، ارائه فرصت‌های کسب درآمد برای کاربران و تمرکز بر نیازهای خاص بازار هند است. علاوه بر این، دولت هند با سیاست‌های حمایتی، از توسعه این پلتفرم‌ها پشتیبانی کرده است. با این حال، چالش‌های بزرگی نیز در مسیر رشد این پلتفرم‌ها وجود دارد؛ از جمله نبود زیرساخت‌های فنی در سطح جهانی، رقابت شدید با غول‌های بین‌المللی و جذب سرمایه محدودتر نسبت به شرکت‌های بزرگ فناوری. روند روبه‌رشد پلتفرم‌های بومی در هند نشان می‌دهد که هند به تدریج در حال کاهش وابستگی به پلتفرم‌های خارجی است و ممکن است در آینده، شاهد تقویت بیشتر اکوسیستم دیجیتال داخلی این کشور باشیم.

قوانین هند برای تنظیم‌گری شبکه‌های اجتماعی و پلتفرم‌های دیجیتال

هند به‌منظور مدیریت و نظارت بر شبکه‌های اجتماعی و پلتفرم‌های دیجیتال، چه داخلی و چه خارجی، مجموعه‌ای از قوانین و مقررات را وضع کرده است که مهم‌ترین آنها مقررات فناوری اطلاعات (دستورالعمل‌های واسطه‌ها و کد اخلاقی رسانه‌های دیجیتال) ۲۰۲۱ است. این مقررات تحت قانون فناوری اطلاعات ۲۰۰۰ اجرایی شده و الزامات مختلفی را برای پلتفرم‌ها تعیین می‌کند. بر اساس این قوانین، تمامی واسطه‌های دیجیتال موظف به رعایت اصولی مانند حذف محتوای غیرقانونی به درخواست دولت یا مراجع قضایی و تعیین افسران رسیدگی به شکایات در هند هستند. علاوه بر این، واسطه‌های مهم شبکه‌های اجتماعی (SSMI) که بیش از ۵ میلیون کاربر دارند، باید افسر ارشد رعایت قوانین، یک مسوول هماهنگی و یک افسر رسیدگی به شکایات مقیم هند را منصوب کنند.

یکی از مهم‌ترین الزامات این قوانین، ردیابی منبع پیام‌ها در سرویس‌های پیام‌رسان رمزگذاری‌شده مانند واتس‌آپ است که در موارد خاص، این پلتفرم‌ها باید امکان شناسایی «نخستین منتشرکننده» یک پیام را فراهم کنند.

همچنین، پلتفرم‌ها ملزم به مدیریت و حذف محتوای غیرقانونی هستند و باید محتوای ناقض قوانین هند، از جمله اخبار جعلی، سخنان نفرت‌پراکن و محتوای مجرمانه را حداکثر ظرف ۳۶ ساعت پس از دریافت گزارش حذف کنند.

علاوه بر شبکه‌های اجتماعی، قوانین هند شامل نظارت بر رسانه‌های دیجیتال و پلتفرم‌های پخش آنلاین (OTT) نیز می‌شود. این پلتفرم‌ها باید از چارچوب خودتنظیمی پیروی کرده و تحت نظارت دولت عمل کنند. همچنین، پلتفرم‌هایی که داده‌های کاربران هندی را پردازش می‌کنند، ممکن است موظف به ذخیره و پردازش اطلاعات در داخل کشور شوند.

در کنار این مقررات، دولت هند در حال تدوین قانون هند دیجیتال است که جایگزین قانون فناوری اطلاعات ۲۰۰۰ خواهد شد و چارچوبی جامع‌تر برای تنظیم‌گری و حکمرانی دیجیتال ارائه خواهد کرد.

همچنین هند در سال‌های اخیر مقرراتی را برای حفاظت از داده‌های کاربران و تنظیم فعالیت پلتفرم‌های دیجیتال تدوین کرده است. لایحه حفاظت از داده‌های شخصی دیجیتال ۲۰۲۳ یکی از مهم‌ترین قوانین پیشنهادی در این حوزه محسوب می‌شود که بر ذخیره‌سازی داده‌ها در داخل کشور، محدودیت در انتقال برخی داده‌ها به خارج از هند و الزام دریافت رضایت والدین برای استفاده افراد زیر ۱۸ سال از رسانه‌های اجتماعی تاکید دارد. این مقررات همچنان در مرحله بررسی عمومی قرار دارد.

در همین راستا، کمیسیون رقابت هند در نوامبر ۲۰۲۴ تصمیمی مهم علیه واتساپ اتخاذ کرد و این پلتفرم را به مدت پنج سال از به اشتراک‌گذاری داده‌های کاربران با سایر شرکت‌های متا برای اهداف تبلیغاتی منع کرد. این تصمیم در پی تخلفات ضدرقابتی مرتبط با سیاست حریم خصوصی واتساپ در سال ۲۰۲۱ اتخاذ شد و متا نیز به دلیل این تخلفات با جریمه‌ای ۲۵,۴ میلیون دلاری مواجه شد.

در ژوئن ۲۰۲۰، دولت هند در اقدامی کم‌سابقه، بیش از ۵۹ اپلیکیشن از جمله تیک‌تاک، وی‌چت، یوسی‌براورز، بایدو و شیرایت را ممنوع کرد. دولت هند اعلام کرد این اپ‌ها داده‌های کاربران را بدون مجوز به سرورهای خارجی منتقل می‌کردند و تهدیدی برای حاکمیت دیجیتال کشور به‌شمار می‌رفتند. این ممنوعیت آغازگر موج جدیدی از محدودسازی پلتفرم‌های خارجی در هند شد.

در ادامه همین سیاست، دولت هند نظارت خود را بر پلتفرم‌های اجتماعی بین‌المللی مانند تلگرام، یوتیوب و ایکس (توییتر سابق) افزایش داده است. در مهر ۱۴۰۲، وزارت فناوری اطلاعات به این پلتفرم‌ها هشدار داد تا محتوای مربوط به سوءاستفاده جنسی از کودکان را به‌طور کامل حذف کنند. همچنین تلگرام به دلیل نگرانی‌هایی درباره فعالیت‌های غیرقانونی مانند اخاذی، قمار و انتشار محتوای مجرمانه، زیر ذره‌بین نهادهای نظارتی قرار دارد و در

صورت اثبات تخلف، احتمال فیلتر شدن آن وجود دارد. این اقدامات در چارچوب قوانین فناوری اطلاعات هند و با هدف تقویت حاکمیت این کشور بر فضای مجازی انجام می‌شود.

موانع جذب سرمایه در اقتصاد ایران،

زیر و بم سرمایه‌گذاری خارجی

۳۱ فروردین - دنیای اقتصاد

از روزهای ابتدایی سال ۱۴۰۴، صحبت از مذاکرات و توافق با ایالات متحده آمریکا نقل محافل و محرک اصلی نوسان بازارهای مالی شد. به دنبال آن پزشک‌های آن نبود موانع جهت جذب سرمایه‌گذار خارجی به ایران طی روزهای گذشته سخن گفت.

ارزیابی‌ها نشان می‌دهد اصلی‌ترین فاکتوری که موجب فرار سرمایه و عدم ورود سرمایه‌گذار خارجی به اقتصاد ایران شده است، بحث عدم ثبات اقتصادی است. بخشنامه‌های یک‌شبه، تورم بالا، قیمت‌گذاری دستوری و عدم شفافیت بخشی از موانعی است که موجب عدم توسعه اقتصادی ایران شده است. در این گزارش موانع قانونی، اقتصادی و سیاسی که از ورود سرمایه‌گذار به اقتصاد ایران جلوگیری می‌کند بررسی شده است. همچنین صنایع با پتانسیل بیشتر جهت جذب سرمایه‌گذاران خارجی نیز مورد بررسی قرار گرفته است.

براساس بررسی‌های صورت‌گرفته، از منظر قانون اساسی چندین اصل وجود دارد که چالشی برای ورود سرمایه‌گذار خارجی به کشور است. در کنار این، برخی موارد از جمله فرآیند سجامی شدن خارجی‌ها، نبود سازوکار مشخص جهت دریافت سود و برداشت کامل پول از جمله مواردی است که از ورود سرمایه‌گذار خارجی جلوگیری می‌کند. در صورت رفع محدودیت‌های مذکور، جذاب‌ترین صنعت جهت جذب سرمایه خارجی در حال حاضر صنعت پتروشیمی است.

این صنعت همچون بسیاری از صنایع تولیدی کشور از قیمت‌گذاری دستوری رنج نمی‌برد و صادرات برگ برنده آن است. همچنین برخلاف فولادی‌ها از همان ابتدا انرژی برای پتروشیمی‌ها با نرخ آزاد قیمت‌گذاری شده است. همین موضوع موجب شده است تا طی دو سال اخیر با رشد قیمت انرژی صنایع، آسیب کمتری متوجه صنعت پتروشیمی شود.

موانع قانون اساسی سرمایه‌گذار خارجی

در وهله اول باید از منظر قانون اساسی موانع جذب سرمایه‌گذار خارجی بررسی شود. از این حیث براساس اصل ۴۴ قانون اساسی، سرمایه‌گذار خارجی نمی‌تواند در نفت و گاز ایران که جزو صنایع مادر هستند سرمایه‌گذاری کند. این اصل سرمایه‌گذار خارجی را عملاً از فعالیت در امور نفت و گاز کشور محروم می‌کند. همچنین این اصل ترس از بزرگ شدن صنایع را نیز ایجاد می‌کند. سرمایه‌گذار خارجی از این نگران است که در صورت توسعه مداوم یک صنعت و بزرگ شدن آن در معرض دولتی شدن و ملی شدن قرار گیرد. بنابراین صاحبان سرمایه سعی می‌کنند از توسعه صنایع و ایجاد صنایع بزرگ احتراز کنند.

دیگر اصل قانون اساسی در رابطه با سرمایه‌گذاران خارجی، اصل ۸۱ است. براساس این اصل هرگونه امتیاز تشکیل شرکت و موسسه در امور مختلف به خارجی‌ان مطلقاً ممنوع اعلام شده است. در تفسیر این اصل عنوان شده است که منظور از امتیاز، انحصار است. بنابراین سرمایه‌گذاران خارجی برحسب این اصل نهایتاً می‌توانند تا ۴۰ درصد در شرکت‌های داخلی سرمایه‌گذاری کنند.

بر این اساس یک سرمایه‌گذار خارجی نمی‌تواند به تنهایی یک شرکت تاسیس کند و حتماً باید بخشی از یک شرکت داخلی را خریداری کند که این میزان نیز باید کمتر از ۵۱ درصد باشد.

در اصل ۸۲ قانون اساسی نیز استخدام هرگونه کارشناس خارجی از طرف دولت ممنوع اعلام شده است. بنابراین دو اصل ۸۱ و ۸۲ حق تاسیس شرکت و استخدام کارشناسان خارجی را سلب می‌کند که همین موضوع مانع بزرگی برای جذب سرمایه از خارج کشور محسوب می‌شود.

از جمله موارد مهم در جهت جذب سرمایه‌گذار خارجی، بحث حل و فصل دعاوی احتمالی پیش آمده است.

براساس اصل ۱۳۹، در اختلافاتی که طرف دعوا خارجی باشد، باید به تصویب مجلس برسد. ایراد این اصل از آنجا ناشی می‌شود که بازرگانان و سرمایه‌گذاران خارجی با دادگاه‌ها و قوانین ملی میانه خوبی ندارند. از آنجا که داوری تجاری بین‌المللی هم‌اکنون با صرف وقت و هزینه کمتر و سرعت عمل بیشتر، پیروی از قواعد بین‌المللی و اصول و مقررات تجارت بین‌الملل، به حل اختلافات می‌پردازد، سرمایه‌گذاران خارجی به این نهاد رغبت بیشتری نشان می‌دهند.

با این حال براساس اصل ۱۳۹، هنگامی که اختلافی محقق می‌شود و طرف خارجی آن را به داوری ارجاع می‌دهد، برحسب اصل ۱۳۹، ارجاع‌کننده دعوی به داوری طرف خارجی است، نه طرف ایرانی. بر این اساس برخی معتقدند مجلس ضرورتی ندارد.

لزوم تامین زیرساخت سازمان بورس

جذب سرمایه‌گذار خارجی بدون تسهیل مقررات سازمان بورس اوراق بهادار قطعاً میسر نیست. ورود سرمایه خارجی به بورس موجب حرکت و جابه‌جایی سرمایه در میان بنگاه‌هاست. در حال حاضر سازمان بورس و اوراق بهادار هیچ زمینه‌ای در جهت جذب سرمایه‌گذار خارجی فراهم نکرده است. یکی از مواردی که باید در سازمان بورس اوراق بهادار مشخص شود، چگونگی خروج اصل و سود سرمایه‌ای است که در بورس حاصل شده است.

بر فرض یک سرمایه‌گذار بیرونی در بورس اوراق بهادار سرمایه‌گذاری کند، به چه صورت می‌تواند سود خود را برداشت کند یا آنکه به‌طور کامل سرمایه خود را از یک صنعت خارج سازد. یک سرمایه‌گذار خارجی نمی‌تواند در سامانه سجام در جهت دریافت کد بورسی ثبت نام کند. به تبع در صورتی که سرمایه‌گذار خارجی نتواند در سجام ثبت نام کند، سود حاصل از مجامع عمومی را نمی‌تواند دریافت کند. این موضوع موجب می‌شود سرمایه‌گذار خارجی حتی اگر یک سرمایه‌گذاری ارزشمند را در بورس ایران بیابد، نتواند روی آن سرمایه‌گذاری کند.

بی‌ثباتی عامل اصلی فرار سرمایه

یکی از موارد مهمی که موجب فرار سرمایه‌گذاران خارجی از ورود به اقتصاد ایران شده است، بحث تورم عمومی کشور است. متوسط تورم سالانه ایران بیش از ۳۵ درصد است که این مهم موجب تضعیف قدرت ریال طی سال‌های گذشته شده است.

سرمایه‌گذار خارجی باید سرمایه خود را به ریال تبدیل کند و در اقتصاد ایران سرمایه‌گذاری کند. این به‌آن معناست که سرمایه یک سرمایه‌گذار خارجی که به ریال تبدیل شده است در هر سال با تضعیف همراه می‌شود. مادامی که قوانین محدودکننده همچون قیمت‌گذاری دستوری در اقتصاد ایران پابرجاست، شرکت‌ها نمی‌توانند محصولات خود را با بهای واقعی به فروش برسانند. بنابراین سرمایه‌گذار نمی‌تواند طرح توسعه جدید ایجاد کند و کسب و کار خود را گسترش دهد. از طرفی زمانی که یک سرمایه‌گذار نتواند محصول را با بهای واقعی به فروش رساند، با افت ارزش واقعی سرمایه مواجه می‌شود و از این حیث متحمل زیان خواهد شد. در کنار قیمت‌گذاری دستوری برخی موانع دیگر از جمله خلق قوانین یک‌شبه ریسک سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران را به حداکثر می‌رساند.

به عنوان مثال در اردیبهشت ۱۴۰۲ یک‌شبه نرخ خوراک پتروشیمی‌ها جهش چشمگیری یافت. همین موضوع افت بالای نمادهای این صنعت تا انتهای سال را به‌دنبال داشت. حال در نظر بگیرید سرمایه‌گذار خارجی در صنعت مذکور در همان زمان سرمایه‌گذاری کرده باشد. طبعاً پس از تغییر یک‌شبه نرخ خوراک زیان بالایی متحمل خواهد شد. بر این اساس بی‌ثباتی در اقتصاد ایران را می‌توان اصلی‌ترین مانع جهت ورود سرمایه‌گذار خارجی دانست. این موضوع در کنار تحریم‌های بین‌المللی موجب می‌شود تا نقل و انتقال ارز نیز به‌راحتی انجام نشود و با چالش‌های زیادی همراه باشد.

کاهش مالیات لازمه ورود سرمایه

بدون شک در هر جای دنیا هر زمان نام سرمایه‌گذاری آورده شود، بحث مالیات نیز مطرح خواهد شد. نظام مالیاتی غیراستاندارد و فراری‌دهنده سرمایه‌گذاران، می‌تواند مانع از جذب سرمایه به اقتصاد ایران شود. براساس قانون مالیات مستقیم، مالیات کلی بر درآمد هر شرکت ۱۰ درصد و مالیات بر سود سهام تا ۵۴ درصد تعیین شد که جمعا بالغ بر ۶۴ درصد مالیات در هر شرکت برحسب این قانون در نظر گرفته شده است. با این حال براساس قانون جدید مالیات‌های مستقیم که در ۲۷ بهمن ماه ۱۳۸۰ به تصویب رسید، کاهش قابل توجهی در نرخ مالیات بر درآمد شرکت‌ها صورت گرفت و از ۵۴ درصد به ۲۵ درصد تقلیل یافت. همچنین به موجب این قانون، ۱۰۰ درصد معافیت درآمد حاصل از صادرات تولیدات شرکت‌های مشترک ایرانی و خارجی کماکان به قوت خود باقی است.

این اصلاحات و کاهش قابل توجه میزان مالیات بر درآمد، می‌تواند جذب سرمایه به داخل کشور را تقویت کند. با این حال چندی است دولت روی کسب درآمد از محل مالیات حساب ویژه‌ای باز کرده است. همین موضوع می‌تواند ریسک افزایش مالیات در دوره‌های آتی را افزایش دهد. یکی از مزیت‌های اصلی ایران در جهت جذب سرمایه‌گذار خارجی طی سالیان گذشته مالیات پایین آن است. در صورتی که ایران بخواهد سرمایه‌گذار خارجی را به اقتصاد جذب کند، باید میزان مالیات دریافتی از شرکت‌ها را کنترل کرده و از افزایش چشمگیر آن اجتناب کند.

ممنوعیت مالکیت غیرمنقول

در قانون سرمایه‌گذاری خارجی تلاش زیادی در جهت فعالیت سرمایه‌گذاران خارجی شده است. با این حال، این قانون در برگیرنده محدودیت‌هایی نیز برای سرمایه‌گذاری خارجی است. یکی از این محدودیت‌ها، ممنوعیت مالکیت اموال غیرمنقول برای سرمایه‌گذاران خارجی است. مطابق قانون، مالکیت این اموال برای اتباع خارجی اعم از حقیقی و حقوقی ممنوع است.

البته این قانون برای حل این مشکل به سرمایه‌گذاران خارجی این امکان را داده است که از طریق به ثبت رساندن یک شرکت ایرانی، فعالیت‌های خود را در آن قالب انجام دهند. در هر صورت باید توجه کرد که سرمایه‌گذار خارجی با حفظ هویت خارجی خود نمی‌تواند برخوردار از حقوق مالکیت شود.

صنایع جذاب برای سرمایه‌گذار خارجی

پیش‌تر عنوان شد که سرمایه‌گذاران خارجی در جهت ورود پول به اقتصاد ایران با چه موانعی مواجه هستند. حال با فرض مرتفع شدن تمامی موانع ذکر شده، اگر یک سرمایه‌گذار خارجی قصد داشته باشد به ایران سرمایه وارد کند کدامیک از صنایع جذابیت بالاتری برای وی خواهند داشت. در پاسخ به این سوال در ابتدا باید در هر صنعت محدودیت‌های موجود بررسی شود و چشم‌انداز آتی صنایع نیز مورد بررسی قرار گیرد. طبعاً سرمایه‌گذاران خارجی به دنبال صنایع بزرگ‌تر با پشتوانه قوی هستند. بنابراین صنایع کوچک‌مقیاس که از شفافیت کمتر و بی‌ثباتی بیشتری برخوردارند مورد توجه سرمایه‌گذاران خارجی قرار نمی‌گیرند.

صنعت فولاد تا یکی دو سال گذشته از یارانه انرژی بسیار خوبی برخوردار بود. این موضوع موجب می‌شد تا تولید فولاد در ایران برخلاف سراسر دنیا بازدهی مثبت برای تولیدکننده به همراه داشته باشد. البته هزینه انرژی صنعت فولاد اخیراً بسیار بالا رفته و می‌توان گفت نرخ انرژی این صنعت آزاد شده است. تا پیش از این اگر یک سرمایه‌گذار خارجی قصد ورود سرمایه به ایران را داشت طبعاً به دلیل درآمد دلاری فولادی‌ها و هزینه ریالی آنها به این صنعت ورود خواهد کرد.

صنعت جذاب برای خارجی‌ها

دومین صنعت بااهمیت در اقتصاد ایران، صنعت پتروشیمی است. پتروشیمی بزرگ‌ترین و بااهمیت‌ترین صنعت در اقتصاد ایران است. آخرین بار که دولت با بخشنامه یک‌شبه افزایش نرخ خوراک ضربه سختی به این صنعت زد به اردیبهشت ۱۴۰۲ بازمی‌گردد. اگر دولت با بخشنامه‌های خلق‌الساعه به بدنه صنعت پتروشیمی ضربه نزند، این صنعت برای سرمایه‌گذاران خارجی جذاب‌ترین و آینده‌دارترین صنعت ایران است.

صادرات گسترده پتروشیمی‌ها، خوراک در دسترس این صنعت و طرح‌های توسعه گسترده از جمله عواملی است که پتروشیمی‌ها را برای سرمایه‌گذار خارجی جذاب کرده است. صنعت پتروشیمی شامل زیرشاخه‌های مختلفی از جمله اوره، متانول، پلیمر و ... است. برخی زیرشاخه‌های صنعت پتروشیمی همچون پلیمرها که کمتر مورد دخالت دولت قرار می‌گیرد، از جذابیت بیشتری برای سرمایه‌گذار خارجی برخوردار است. گروه اوره که تحت سلطه قیمت دستوری در بازار داخلی قرار دارند، از جذابیت کمتری برخوردارند.

قیمت دستوری عامل فرار سرمایه

برخی دیگر از گروه‌های بورس ایران همچون شوینده‌ها، کاشی‌سازان، خودروسازان، نیروگاه‌ها، تیرسازان، دارویی‌ها، لوازم خانگی، کاغذوچاپ، قندوشکر، روانکار و برخی گروه‌های غذایی که تحت سلطه قیمت‌گذاری دستوری قرار دارند جذابیتی برای سرمایه‌گذاران خارجی ندارند.

علت این امر عدم هماهنگی نرخ فروش با رشد هزینه‌هاست که موجب عدم توسعه شرکت‌ها و کاهش ارزش واقعی آنها خواهد شد. به عنوان مثال یکی از صنایع زیرساختی که بسیار از قیمت‌گذاری دستوری آسیب جدی دیده است، صنعت نیروگاهی کشور است. برخی شرکت‌های این صنعت درحالی که از ارزش جایگزینی ۲۰همتی برخوردارند، در حال حاضر با ارزش بازار کمتر از ۱۱همت در بازار ارزش‌گذاری شده‌اند. این بلایی است که قیمت دستوری بر سر این صنعت آورده است. در چنین شرایطی طبعاً سرمایه‌گذار خارجی به چنین صنایعی روی نمی‌آورد.

" پایان "